ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2022 - Τεύχος 159

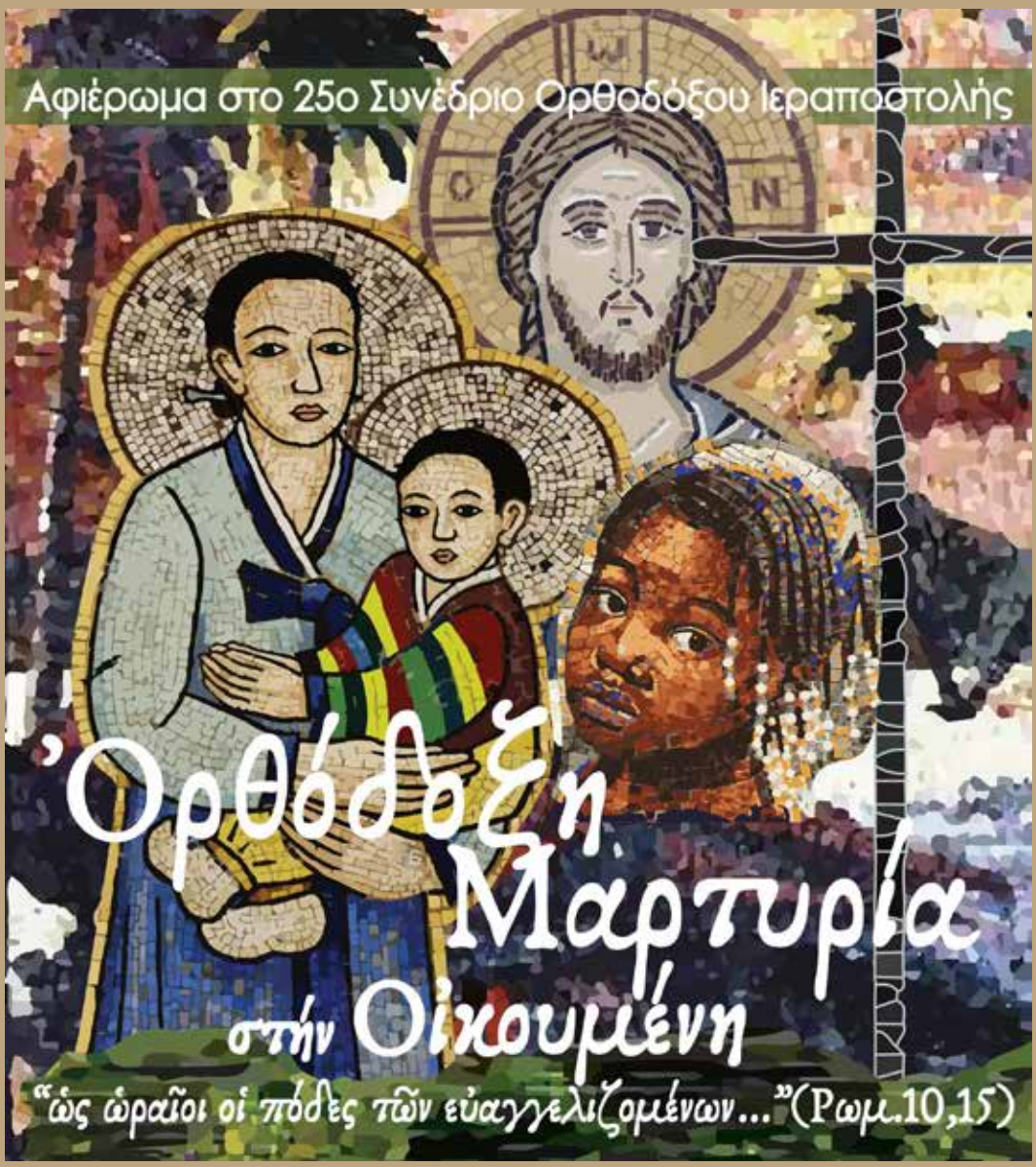

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ὁ πνευματικὸς ἱδρυτής μας μακαριστὸς Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων Κωνσταντῖνος († 24 Μαρτίου 2007)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

- **ΘΗΒΑ:** ὁδός Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου 10, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** ὁδός Λουκά Νίκαινα 14, Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22466, (22610) - 23516
  ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ»: Θερινούς μῆνες στήν Ἀνάληψη Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΦΩΚΙΔΟΣ:** ὁδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** ὁδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος:
Μαρίνα Μπέκου, Νοσηλεύτρια Α΄ Βαθμοῦ
Ἀντιπρόεδρος:
Νικόλαος Ἀρβανίτης, Ἐλεύθερος Ἐπαγγελματίας
Γραμματεύς:
Ρούθ Ναμουίμπουα, Πτυχιοῦχος Φυσικῆς Ἀγωγῆς & Ἀθλητισμοῦ ΑΠΘ
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανοῦ, Οἰκονομολόγος
Εἰδικός Γραμματεύς:
Ἀθανάσιος Μούσης,
Μηχανικός Ἐνεργειακῆς Τεχνολογίας Τ.Ε.
Μέλη:
Ἀργυρώ Σώχου, συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα
Ἑλένη Σίμου, Τεχνικός Ὑπολογιστικῶν Συστημάτων

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
δέχεται στούς ἑξῆς Τραπεζικούς λογαριασμούς

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**

ALPHA BANK
IBAN: **GR890140 47104710 0200 2005 848**

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τήν ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.
Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ.: 210 8626-225, κιν.: 693 411 1935

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Μαρίνα Μπέκου, Μαρία Σταυριανοῦ, Ρούθ Ναμουίμπουα

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος κατά νόμο:
Μαρίνα Μπέκου, Ὀρφανίδου 59,
Ἄνω Πατήσια - Ἀθήνα, Τ.Κ. 11142

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71
τηλ.: 210 3410-436, www.lyhnia.com

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Προσφώνησις Συνέδρων καί ἔναρξις Συνεδρίου Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ὑπό Σεβ. Κυθήρων Σεραφείμ

(Κατασκηνώσεις «ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ» Ἀραχώβης 20-21/8/2022)

Ἅγιοι Πατέρες,

Ἀξιότιμη κ. Πρόεδρε
μετά τοῦ Δ.Σ.
τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί
τῶν Παραρτημάτων του,

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε
τοῦ Συνεδρίου,

Ἐλλογιμώτατοι
κ.κ. Καθηγητές,

Ἀγαπητοί σύνεδροι,

Ὁ Μητροπολίτης Κυθήρων & Ἀντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ κηρύττει τήν ἔναρξη τοῦ Συνεδρίου

Χάριν ἔχομεν τῷ Κυρίῳ καί Θεῷ ἡμῶν, διότι εὐδόκησε, μετά μίαν διετίαν διακοπῆς τῶν Συνεδρίων τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι., λόγῳ τῆς ἐπι-δημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, νά συναχθοῦμε καί πάλιν, στίς φιλόξενες Κατασκηνώσεις τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶ στόν Παρνασσό. Ὅμως, αὐτή τή φορά, λόγῳ τοῦ ὅτι δέν παρῆλθε ἀκόμη τό πρόβλημα τῆς ἐπιδημίας τοῦ μεταλλαγμένου ἰοῦ, ὁ ἀριθμός τῶν συνέδρων εἶναι περιωρισμένος καί τό πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου εἶναι συνεπτυγμένο.

Ὡστόσο, ὅμως, καί ὑπ' αὐτάς τάς συνθήκας θά δώσῃ (τό Συνέδριό μας αὐτό) τήν Ὀρθόδοξη Μαρτυρία του καί τά Ἱεραποστολικά του μηνύματα στούς ἐγγύς καί τούς μακράν Ἀδελφούς Χριστιανούς καί ἀνά τόν Ὀρθόδοξο Χριστιανικό κόσμο.

Αὐτό μαρτυρεῖ καί τό Γενικό Θέμα τοῦ παρόντος 25ου Συνεδρίου μας : **ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ** καί τό Ἀποστολικό ρητό: «***ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων***» (Ρωμ. 10,15).

Μαρτυρίες δίδονται καθημερινά ἀπό ἑτερόδοξες ὁμολογίες, διάφορες θρησκεῖες, πολιτικά καί κοινωνικά συστήματα καί ὀργανώσεις, ποικιλώνυμες ὁμάδες καί συνασπισμούς. Ἡ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ, ὅμως, καί μάλιστα ΑΝΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ εἶναι κάτι τό ἐντελῶς διαφορετικό. Εἶναι Μαρτυρία Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μαρτυρία τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Μαρτυρία τῆς ἐν Χριστῷ ἀποκαλυφθείσης Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως. Μαρτυρία τοῦ ἀληθινοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τοῦ Πατρός

καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μαρτυρία τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ σωτηρίας τῶν πιστῶν, τοῦ κόσμου καί τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης.

Ἡ Ὀρθόδοξος Καθολική Ἐκκλησία μας ξεχωρίζει ἀπό ὅλες τίς ἑτερόδοξες ὁμολογίες, διότι εἶναι ὁ μόνος καί αὐθεντικός φορεύς τῆς σῳζούσης ἐν Χριστῷ Ἀληθείας, τήν ὁποίαν φυλάσσει ὡς ἀνεκτίμητος θησαυρόν καί ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ ἀπερίτμητον, ἀκεραίαν, ἀναλλοίωτον καί γνησίαν, χωρίς τήν παραμικράν προσθαφαίρεσιν. Μακράν ἀπό πλάνες καί αἱρέσεις καί κακοδοξίες τηρεῖ ἀπαρασαλεύτως τήν Εὐαγγελικήν Διδαχήν τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, τήν Ἱεράν Παράδοσιν, τούς Θείους καί Ἱερούς Κανόνας καί τήν Ὀρθόδοξον Δογματικήν Διδασκαλίαν.

Ἡ Ὀρθόδοξος Καθολική Ἐκκλησία μας ἀποτελεῖ τό Ἅγιον Σῶμα, τό ὁποῖον ἔχει Κεφαλήν τόν Θεάνθρωπον Κύριον καί Θεόν ἡμῶν, τόν Ἀρχηγόν τῆς Πίστεως καί τῆς Σωτηρίας ἡμῶν. Αὕτη παρέχει τήν Ὀρθόδοξον Μαρτυρίαν, καθώς εἶναι τό Ἱερόν Πανδοχεῖον, τό Πνευματικόν Ἰατρεῖον, τό Ψυχικόν Θεραπευτήριον καί ἡ Κιβωτός τῆς Σωτηρίας.

Ἡ Ὀρθόδοξος Καθολική Ἐκκλησία μας δίδει ἀνά τόν κόσμον τήν Ὀρθόδοξον Μαρτυρίαν μέ τόν Θεῖον Λόγον της, πού εἶναι ὁ Εὐαγγελικός καί Ἀποστολικός, ἀλλά καί ὁ Ἁγιοπατερικός Λόγος, μέ τήν Θείαν Λατρείαν καί τά Ἅγια καί Ἱερά Μυστήρια της, μέ τήν Ὀρθοδοξία καί τήν Ὀρθοπραξία της ***(«ἔργοις λάμπουσα Ὀρθοδοξίας»*** καί πᾶσαν σβεννύουσα κακοδοξίαν) καί μέ τήν μακραίωνα, ὑπέρ τούς 20 χριστιανικούς αἰῶνας, Ἁγίαν καί Ἱεράν Παράδοσίν της.

Καί εἶναι ἀληθές ὅτι εἰς τάς χώρας καί περιοχάς τῆς Ἱεραποστολῆς ἀνά τήν Οἰκουμένην ἡ Ὀρθόδοξος Καθολική Ἐκκλησία μας ἔχει τήν καλύτερη ἀποδοχή καί τήν γνησιότερη παρουσία καί ἱεραποστολική ἐργασία. Γιατί αὐτή εἶναι ἡ Μία καί Μόνη Ἁγία Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία καί παρέχει τήν σῴζουσα ἀλήθεια καί τήν ἄκτιστη Θεία Χάρι.

«Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τήν εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τά ἀγαθά» μᾶς διαβεβαιώνει ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος. Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ καί τά ἀγαθά τοῦ Θεοῦ εἰρηνεύουν τούς πιστούς καί πληροῦν χαρᾶς καί εὐφροσύνης τάς καρδίας των.

Ἡ Ὀρθόδοξος μαρτυρία ἀνά τήν Οἰκουμένην σημαίνει τήν ἐκπλήρωσιν τῶν λόγων τοῦ Ἀρχιποίμενος Ἰησοῦ Χριστοῦ, λέγοντος· ***«καί ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καί τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καί γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν»*** (Ἰωαν. ι' 16). Καί ἡ ἐξήγησίς των: «Ἔχω ὅμως καί ἄλλα πρόβατα, πού δέν προέρχονται ἀπό τήν μάνδρα αὐτή τῆς ἰουδαϊκῆς συναγωγῆς, ἀλλά εἶναι διασκορπισμένα ἀνάμεσα εἰς τόν εἰδωλολατρικό κόσμο. Πρέπει καί ἐκεῖνα νά τά ὁδηγήσω καί νά τά ἑνώσω μέ τά ἄλλα. Καί ὅταν ἐγώ θά τά καλέσω γιά νά τά συναθροίσω, ὁπωσδήποτε ἐκεῖνα θά ἀκούσουν τήν φωνήν μου (τήν Εὐαγγελικήν μου διδαχή). Καί ἔτσι, καί ἀπό αὐτά τά πρόβατα καί ἀπό τά ἄλλα θά γίνει μία ποίμνη, ἡ Ὀρθόδοξη Χριστιανική Ἐκκλησία, καί ἕνας Ποιμένας, ὁ Χριστός».

Καί τά εἰδικώτερα θέματα τοῦ παρόντος Ἱεραποστολικοῦ Συνεδρίου εὑρίσκονται καί κινοῦνται εἰς τό αὐτό

μῆκος ὀρθοδόξου κύματος μέ τό γενικό θέμα.

«Ἑαυτούς Χριστῷ ἀναθέμενοι» εἶναι τό θέμα τοῦ ἐλλογιμωτάτου καί λίαν ἀγαπητοῦ μου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν κ. Κων/νου Κορναράκη, τέκνου τοῦ πολυσεβάστου μου Καθηγητοῦ μακαριστοῦ Ἰωάννου Κορναράκη, Ὀρθοδόξου Διδασκάλου καί Ὁμολογητοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως καί Παραδόσεως. Σ' αὐτό τό σπουδαῖο πνευματικό θέμα καταγράφονται «οἱ πατερικές συντεταγμένες γιά τήν κατά Χριστόν πλοήγησι τῶν εὐαγγελιζομένων τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

«Ἡ Χαρά ὡς χριστιανική ἰδιότητα καί ὡς ἐφόδιο γιά τήν Ἱεραποστολή» τοῦ κ. Γεωργίου Μπάρλα, Θεολόγου-Φιλολόγου, εἶναι ἕνα ἀκόμη πνευματικό Θέμα, πού ἀποτελεῖ μία ἀπό τίς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιά τό θεοφιλές καί σωτήριο ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς. Ὁ ἀληθινός Ἱεραπόστολος βιώνει ὑπαρξιακά τήν χαρᾶ ὡς καρπό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τό Πανάγιο Πνεῦμα ἔχει σκηνώσει μέσα στήν ὕπαρξί του, ἀρδεύοντας τόν νοῦν, τήν ψυχήν καί τήν καρδίαν του καί ἀποδίδει τούς Ἁγιοπνευματικούς καρπούς, ἕνας ἀπό τούς ὁποίους εἶναι καί ἡ χαρά, ἡ πνευματική χαρά.

Καί οἱ δύο προβολές ὀπτικοακουστικοῦ ὑλικοῦ μέ θέμα ἡ πρώτη: **«Φωτεινός Φάρος Ὀρθοδοξίας»** ἡ ἀνέγερσις Σχολείου στήν παραγκούπολη τοῦ Κροῦ Μπέϊ στή Σιέρρα Λεόνε καί ἡ δεύτερη: **«Οἱ ἀναμνήσεις μου ἀπό τόν Ἱεράρχη Ἱεραπόστολο Μητροπολίτη Πισιδίας κυρό Σωτήριο** (Τράμπα) θά μᾶς δώσουν πολύτιμα ἐναύσματα ἀπό τήν ἐφαρμοσμένη Ἱεραποστολή ἀπό διακεκριμένους Ἱεραποστόλους (ὅπως ἦταν ὁ ἀπό Κορέας Μητροπολίτης Πισιδίας κυρός Σωτήριος) καί σπουδαῖα μηνύματα καί διδάγματα ἀπό τόν Ἱεραποστολικό στίβο.

Ἀφοῦ εὐχαριστήσω ἐκ βαθέων τούς ἐν θέματι εἰσηγητάς καί τούς παρουσιαστάς τῶν προβολῶν ὀπτικοακουστικοῦ ἱεραποστολικοῦ ὑλικοῦ, καθώς ἐπίσης τήν κ. Πρόεδρο καί τά Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. διά τήν

> Ἡ Ὀρθόδοξος Καθολική Ἐκκλησία μας ξεχωρίζει ἀπό ὅλες τίς ἑτερόδοξες ὁμολογίες, διότι εἶναι ὁ μόνος καί αὐθεντικός φορεύς τῆς σῳζούσης ἐν Χριστῷ Ἀληθείας.

ὀργάνωσιν τοῦ Συνεδρίου μας αὐτοῦ, καθώς ἐπίσης καί τόν Πρόεδρον τοῦ Συνεδρίου κ. Νικόλαον Σανιδᾶν, νά εὐχηθῶ καλό καί εὐλογημένο νά εἶναι τό ἱεραποστολικό μας αὐτό διήμερο μέ καρπούς πνευματικούς καί πλούσιο τόν θεῖο φωτισμό τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἰς ὅλους τούς συνέδρους ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ σπουδαίου Ἱεραποστολικοῦ ἔργου τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί τῶν τοπικῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

Ἡ Χάρις τῆς Παναγίας μας νά σκεπάζη τό Ἱεραποστολικό μας αὐτό Συνέδριο καί οἱ θεοπειθεῖς ἱκεσίες καί ἐντεύξεις της πρός τόν Θεόν της καί Θεόν ἡμῶν νά κατευθύνουν τά διαβήματά μας εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν καί Ἱεραποστολικόν. Σᾶς εὐχαριστῶ.

† Ὁ Κυθήρων Θ Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

Καλωσόρισμα Συνέδρων – Χαιρετισμός της Προέδρου του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Σεβασμιώτατε μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ, σεβαστοί πατέρες, ελλογιμώτατοι κύριοι καθηγητές, αγαπητά μέλη του Π.Χ.Ο.Ο.Ι., αγαπητή οικογένεια της «Αγίας Ταβιθά»,

Είμαι βαθιά ευγνώμων στον Κύριό μας, που μετά από δύο χρόνια μεγάλης δυσκολίας, λόγω της φοβερής εξάπλωσης και επιθετικότητας του ιού Covid-19, βρεθήκαμε και πάλι μαζί σε αυτόν τον καταπράσινο ευλογημένο λόφο του Παρνασσού, που με τη χάρη του Θεού και τις άοκνες προσπάθειες του πνευματικού και ιδρυτή του Ομίλου μακαριστού σεβασμιώτατου κυρού Κωνσταντίνου έγινε τόπος πνευματικής οικοδομής και ψυχικής ξεκούρασης.

Η πρόεδρος του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. κ. Μαρίνα Μπέκου καλωσορίζει τους συνέδρους

Ορθόδοξη μαρτυρία στην Οικουμένη «***ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων***...» είναι το **θέμα του 25ου συνεδρίου του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**

Θα προσπαθήσω, μέσα από διδαχές αγίων να δώσω το στίγμα του φετινού συνεδρίου.

Γράφει ο Άγιος Λουκάς ο ιατρός: «***Το Πνεύμα το Άγιο την ημέρα τη μεγάλη της Πεντηκοστής κατήλθε στους αγίους αποστόλους, όπως κατεβαίνει στη γη η καταρρακτώδης βροχή, με ισχυρή παρουσία, φανερά, με τη μορφή πύρινων γλωσσών. Αυτό τους μεταμόρφωσε, τους αναγέννησε, τους δίδαξε να μιλούν σε όλες τις γλώσσες του κόσμου***».

Άλλος πατέρας, ο Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς, στο βιβλίο του «*Δρόμος χωρίς Θεό δεν αντέχεται*», γράφει: «***Γιατί το πυρ εμφανίζεται με τη μορφή γλωσσών πάνω από τα κεφάλια των Αποστόλων; Επειδή, οι Απόστολοι έπρεπε να κηρύξουν στους λαούς το χαρμόσυνο νέο της ευαγγελικής αλήθειας και ζωής, την επιστήμη της μετάνοιας και της συγχώρησης. Με το λόγο έπρεπε να μάθουν, με το λόγο να θεραπεύσουν, με το λόγο να παρηγορούν, με το λόγο να αγιάζουν και να καθοδηγούν, με το λόγο να***

φροντίζουν την εκκλησία. Θα μπορούσαν άραγε να μιλούν τη συνηθισμένη γλώσσα των ανθρώπων για το μέγιστο χαρμόσυνο νέο, το οποίο έφθασε ποτέ στα αυτιά των ανθρώπων, ότι ο Θεός εμφανίστηκε στη γη και άνοιξε στους ανθρώπους τις πύλες της αιώνιας ζωής; Θα μπορούσε άραγε ο άνθρωπος με τη θνητή ανθρώπινη φύση να διαδώσει αυτό το ζωοποιό βάλσαμο μέσα στη δυσωδία της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας και μάλιστα, έως την άκρη του κόσμου; Με τίποτα. Μόνο με το πύρινο πνεύμα του Θεού μπορούσε να το κάνει».

Πάνω σε αυτό σχολιάζει ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας κ. Αναστάσιος: «Με αυτόν τον πύρινο τρόπο, έπεφταν όλα τα εθνικιστικά και γλωσσικά φράγματα και διακηρυσσόταν ότι ο ορίζοντας του χριστιανικού κηρύγματος δεν ήταν η Ιουδαία, αλλά ο κόσμος ολόκληρος. Το γεγονός της Πεντηκοστής αποκαλύπτει με μεγαλειώδη τρόπο τον οικουμενικό χαρακτήρα της Εκκλησίας». Έτσι, Πεντηκοστή και ιεραποστολή, συνδέθηκαν άρρηκτα, όχι μόνο διαμέσου του οικουμενικού τους χαρακτήρα, αλλά και λόγω της σχέσης αλληλεξαρτήσεως ανάμεσά τους, αφού η ιεραποστολή είναι η συνέπεια, η ακολουθία, το επόμενο βήμα της Πεντηκοστής.

Αυτό τονίζει και ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς λέγοντας: «***Η Πεντηκοστή συμπεριλαμβάνει και τη μετάθεση από τη γη στον ουρανό και τη κατάβαση και διάδοση του Θείου Πνεύματος***». Αυτό και πράττει αμέσως μετά το γεγονός της επιφοιτήσεως του Αγίου Πνεύματος, ο κορυφαίος Απόστολος Πέτρος στο κήρυγμά του, μέσω του οποίου πίστεψαν στο Χριστό και εισήλθαν στην Εκκλησία τρεις χιλιάδες άνθρωποι.

Ακόμη, θέλω να τονίσω την ανάγκη ευαγγελισμού της οικουμένης, την ανάγκη της ιεραποστολής, την ανάγκη της προσωπικής μας μαρτυρίας στον κόσμο. Γράφει ο Απόστολος Παύλος: «***Εάν γαρ ευαγγελίζομαι, ουκ έστι μοι καύχημα. ανάγκη γαρ μοι επίκειται. Ουαί δε μοι εστίν εάν μη ευαγγελίζομαι***» (Α΄ Κορινθ θ΄, 16). Και σε νεοελληνική μετάφραση: «***Αν κηρύττω το Ευαγγέλιο, αυτό δεν αποτελεί για μένα αιτία για καύχηση αλλά μου επιβάλλεται ως ανάγκη. Αλίμονό μου, αν δεν κηρύττω το Ευαγγέλιο***». Σε άλλη επιστολή γράφει: «***Πώς ούν επικαλέσονται εις ον ουκ επίστευσαν; πώς δε πιστεύσουσιν ου ουκ ήκουσαν; πώς δε ακούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; πώς δε κηρύξουσιν εὰν μη αποσταλώσι; καθὼς γέγραπται· ως ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων την ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά!***» (Ρωμ. 10, 14-15). Και σε νεοελληνική μετάφραση: «***Πώς να πιστεύσουν σε Εκείνον, για τον οποίο δεν άκουσαν; Και πώς θα ακούσουν, χωρίς να υπάρχει κάποιος που να κηρύττει; Αλλά και πώς θα αναλάβουν να κηρύττουν αν δεν αποσταλούν, για τη διακονία αυτή, από τον Θεό; Μακάριοι όσοι αναλαμβάνουν αυτό το ευλογημένο έργο σύμφωνα με τον προφητικό λόγο του Ησαΐα. Πόσο ωραία είναι τα πόδια εκείνων που ευαγγελίζονται την ειρήνη και όλα τα δώρα που μας χάρισε ο Χριστός***». Και σε άλλο χωρίο γράφει: «***Πιστεύομεν, διὸ καί λαλούμεν***».

Θα κλείσω με κάτι που ανέβασε στο διαδίκτυο ο Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος: «Η τα ασθενή θεραπεύουσα. «Όταν θα πέσεις στα γόνατα», μου είπε δύο μέρες πριν τη χειροτονία μου ο γέροντας, «και

ακούσεις τη φράση: «Η θεία Χάρις, η πάντοτε τα ασθενή θεραπεύουσα και τα ελλείποντα αναπληρούσα...» κάνε προσευχή να σε φωτίσει ο Θεός να καταλάβεις με ποιο τρόπο κάθε έλλειψη του ανθρώπου γίνεται πλήρης με τη χάρη Του. Δεν είναι μαγικό, Πρόδρομε, είναι συνέργεια!» Κατά το συνηθισμένο κοίταξα με ορθάνοιχτα μάτια πίσω από τους θαμπούς φακούς της εφηβείας. Τι κι αν προσευχήθηκα πολύ εκείνη την ώρα, δεν κατάλαβα το «πώς» της τελείωσης. Σηκώθηκα στα πόδια μου και ήμουν ίδιος, ούτε πιο ψηλός, ούτε πιο δυνατός, με τους ίδιους βαθμούς μυωπίας, δίχως να γνωρίζω κάτι λιγότερο ή περισσότερο. «Μήπως λόγω της αναξιότητάς μου δε με σκίασε η Θεία Χάρις;» εξομολογήθηκα στον γέροντα και εκείνος μου είπε με το ίδιο απροσδιόριστο ύφος: «Δεν είναι μαγικό αλλά συνέργεια». Συνέργεια ποιου με τι;

Στιγμιότυπο από το πάνελ της 1ης Συνεδρίας

Έπρεπε να περάσουν πολλά χρόνια για να καταλάβω κάπως τι είναι η τελείωση που προσφέρει ο Θεός στους Ιερείς του. Γλώσσες ξένες δεν έμαθα και όμως η πρόθεση να επικοινωνήσω έκανε τα μάτια μου στόματα πολύγλωσσα. Χάρισμα επιστημών δεν είχα αλλά μόλις ένας γιατρός έβλεπε το ράσο στις κλινικές της Αφρικής έκανε το κάτι παραπάνω για να σώσει όποιον συνόδευα. Παιδιά δεν είχα και όμως την ελάχιστη αγάπη της καρδιάς μου, τη μηδαμινή πρόθεση προσφοράς την έκανε πολυτεκνία πνευματική. Κολύμπι δεν ήξερα ούτε ξέρω, τις ατέλειωτες όμως ώρες σε βάρκες και ποτάμια αποφάσισα να βουλιάζω το χέρι μου στα ύδατα και να ευλογώ τα βάθη, μέχρι τα ακροδάχτυλα να μουλιάσουν. Όντως, δεν είναι μαγική επιδιόρθωση των αδυναμιών μας παρά προσφορά τους στα πόδια Του και εκείνος εν ριπή οφθαλμού τις κάνεις προτέρημα για το Σώμα Του! Δόξα Τον!»

Ευχηθείτε σεβασμιώτατοι αυτό το συνέδριο να αποτελέσει πηγή Φωτισμού. Ένας λύχνος, όχι υπό τον μόδιον, αλλά επί τη Λυχνία.

Μαρίνα Μπέκου
Πρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Ιδιαίτερη ευλογία η παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Θηβών & Λεβαδείας κ.κ. Γεωργίου στο Συνέδριό μας

Ιδιαίτερη ευλογία και τιμή αποτέλεσε η παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Θηβών & Λεβαδείας κ.κ. Γεωργίου στο συνέδριό μας κατά την απογευματινή συνεδρία του Σαββάτου.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Γεώργιος συνεχάρη την πρόεδρο και το Δ.Σ. του Ομίλου μας για τη διοργάνωση του Ιεραποστολικού Συνεδρίου, εκφράζοντας παράλληλα ευχές για επιτυχία στους στόχους και στους σκοπούς του Συνεδρίου.

Στο χαιρετισμό του προς τους συνέδρους, καθώς αντίκρισε το σύνθημα του φετινού συνεδρίου: Ὀρθόδοξη Μαρτυρία στήν Οἰκουμένη, «***ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων***», εξέφρασε τη χαρά του για την παρουσία του ιεραποστόλου Επισκόπου Μπουκόμπας κ.κ. Χρυσοστόμου (Μαϊδώνη), στο πρόσωπο του οποίου αγκαλιάζει και χαιρετίζει όλους τους ιεραποστόλους. Εξέφρασε τον σεβασμό και την αγάπη του προς όλους αυτούς που διαδίδουν το μήνυμα της Αλήθειας του Ευαγγελίου σε κάθε γωνιά της γης και ευχήθηκε η Χάρις του Κυρίου να ενισχύει τα βήματά τους, να τους δυναμώνει και να καρποφορεί τις προσπάθειές τους.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Θηβών & Λεβαδείας κ.κ. Γεώργιος χαιρετίζει το Συνέδριο

Ιδιαίτερη και μεγάλη ευλογία στο φετινό μας συνέδριο αποτέλεσε η παρουσία και η συμμετοχή τριών αρχιερέων, του Σεβ. Μητροπολίτου Θηβών & Λεβαδείας κ.κ. Γεωργίου, του Σεβ. Μητροπολίτου Κυθήρων & Αντικύθηρων κ.κ. Σεραφείμ και του Επισκόπου Μπουκόμπας κ.κ. Χρυσοστόμου

Στο τέλος του χαιρετισμού του μεταξύ άλλων, απηύθυνε αδελφικές ευχές προς τον Σεβ. Μητροπολίτη Κυθήρων κ.κ. Σεραφείμ, ως ξεχωριστό συμπαραστάτη και πνευματικό καθοδηγητή του ιεραποστολικού έργου που επιτελεί ο Π.Χ.Ο.Ο.Ι..

Η Οργανωτική Επιτροπή του Συνεδρίου

Ιεραπόστολος στο Συνέδριό μας!

Εξαιρετική ευλογία και τιμή αποτέλεσε η παρουσία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Μπουκόμπας κ. Χρυσοστόμου (Μαϊδώνη) στο συνέδριό μας κατά την πρώτη ημέρα του συνεδρίου. Ο Θεοφιλέστατος είναι παλιός γνώριμος του Συλλόγου μας, όντας μάλιστα ομιλητής στο Ιεραποστολικό Συνέδριο το 2017 ως Αρχιμανδρίτης τότε της Ι. Μητροπόλεως Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου.

Ξεκινώντας την ομιλία του ο Θεοφιλέστατος εξιστόρησε πώς άναψε η φλόγα της Ορθοδοξίας στην Τανζανία πριν 60 χρόνια από τον π. Σωσθένη, ο οποίος ήταν ο πρώτος Ορθόδοξος Τανζανός από τη Γκέιτα. Το παράδειγμά του μας δείχνει πως ένας άνθρωπος μόνος του είχε την ιεραποστολική φλόγα και δύναμη να καταφέρει να φωτίσει ολόκληρη την Τανζανία, η οποία είναι μια χώρα όσο δύο Ελλάδες. Τώρα στην Επισκοπή Μπουκόμπα λειτουργούν 230 ενορίες και οι προτεραιότητες της ιεραποστολικής δράσης του Θεοφιλέστατου είναι δύο.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μπουκόμπα κ.κ. Χρυσόστομος χαιρετίζει το Συνέδριο

Η πρώτη προτεραιότητα είναι οι ιερείς. Χωρίς τους ιερείς δεν μπορεί να ξεκινήσει η ιεραποστολή, μας είπε. Συγκεκριμένα, τόνισε ότι, οι ιερείς είναι οι ιεραπόστολοι που θα μεριμνούν για τους ορθοδόξους που βαπτίζονται στις ενορίες τους (γιατί κάθε ιερέας έχει πολλές ενορίες), θα νοιαστούν ποιοι είναι οι ζωντανοί χριστιανοί που αγωνίζονται και εκκλησιάζονται κάθε Κυριακή. Για το λόγο αυτό η Επισκοπή βοηθάει και στηρίζει τους υπάρχοντες ιερείς και τις οικογένειές τους. Τους αγόρασε μηχανάκια για να μεταβαίνουν στις ενορίες τους, παίρνει τα παιδιά τους στα Ορθόδοξα σχολεία και γενικά προσπαθεί να κάνει ό,τι καλύτερο μπορεί γι αυτούς. Παράλληλα αγωνίζεται να επαναλειτουργήσει την Ιερατική Σχολή του «Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου» στην Μπουκόμπα για να εκπαιδευτούν στελέχη, ιερείς και κατηχητές. Επομένως, χρειάζεται τη βοήθεια θεολόγων και γι' αυτό έκανε ανοιχτό κάλεσμα στους συνέδρους.

Η δεύτερη προτεραιότητα του Θεοφιλέστατου είναι η νεολαία, γιατί το 80% των εκκλησιαζομένων στην Επισκοπή

του είναι νέοι και γι' αυτό αξίζει να ασχοληθεί με αυτούς που είναι το μέλλον και η συνέχιση της Ορθοδοξίας εκεί. Δημιούργησε ένα ιεραποστολικό κέντρο που το ονόμασε «Χαρά και Ειρήνη Χριστού» και λειτουργεί κατασκηνώσεις για νέους στις οποίες φέτος φιλοξενήθηκαν χίλιοι νέοι. Για τη λειτουργία των κατασκηνώσεων χρειάζεται την βοήθεια δασκάλων, καθηγητών αλλά και νέων οποιασδήποτε ειδικότητας, που μπορούν να συνδράμουν στο πρόγραμμα της κατασκήνωσης. Επίσης, μεριμνά για την δημιουργία Σχολείων που θα έχει την εποπτεία τους η Επισκοπή, ώστε τα παιδιά που θα φοιτούν να εκπαιδεύονται ορθόδοξα.

Σχετικά με τις δυσκολίες (οικονομικές, κατήχησης, την πρόσφατη ρωσική εισπήδηση στην Αφρική) που αντιμετωπίζει στο ιεραποστολικό του έργο, ο Θεοφιλέστατος ανέφερε αρκετά παραδείγματα και περιστατικά αλλά αυτό που μας τόνισε είναι ότι «**Εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα εάν εσείς δεν είστε μπροστά. Να γνωρίζετε ότι είναι πάρα πολύ δυνατή η προσευχή σας για τους ιεραποστόλους. Οι ιεραπόστολοι, επειδή ακριβώς βρίσκονται σε εμπόλεμη ζώνη, χρειάζονται δύναμη και φώτιση Θεού**».

Τελειώνοντας μας είπε ότι «η ορθοδοξία καλπάζει, ο Κύριος τρέχει» και χρειάζεται βοήθεια για «να γίνει το έργο του Κυρίου ολοκληρωμένο, όπως θέλει Εκείνος, για να ριζώσει και να συνεχιστεί».

Η Οργανωτική Επιτροπή του Συνεδρίου

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Μπουκόμπα κ.κ. Χρυσόστομος στον απογευματινό καφέ συζητά με τους νέους του συνεδρίου

«Εαυτούς Χριστώ αναθέμενοι» (Ε' Ωδή Όρθρου Μ. Πέμπτης): Οι πατερικές συντεταγμένες για την κατά Χριστόν πλοήγηση των ευαγγελιζομένων τη Βασιλεία του Θεού

1. Οι πόδες που παραπατούν: Η αποτυχία του περιούσιου λαού να ευαγγελιστεί στα έθνη την έλευση του Μεσσία.

Η βασική ιδέα του Ρωμ. 10,15 προέρχεται από το Ησαΐα 52, 7 (***ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὡς πόδες εὐαγγελιζομένου ἀκοὴν εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀγαθά, ὅτι ἀκουστὴν ποιήσω τὴν σωτηρίαν σου λέγων Σιών· βασιλεύσει σου ὁ Θεός***), χωρίς να παραθεωρούμε το Ναούμ 1, 15 (Ἰδοὺ ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες εὐαγγελιζομένου καὶ ἀπαγγέλλοντος εἰρήνην). Οι προφητείες αυτές προαναγγέλλουν την έλευση εκείνου του προσώπου το οποίο θα ευαγγελιστεί και πάλι προς τον λαό των Εβραίων την ελπίδα της σωτηρίας, λυτρώνοντάς τον από τα αδιέξοδα στα οποία έχει περιέλθει. Το κείμενο του Ησαΐα, ιδιαιτέρως, επισημαίνει ότι τα αδιέξοδα αυτά οφείλονται στο ότι ο λαός του Θεού πρόδωσε την αγάπη του προς αυτόν. Ενώ το έργο του ήταν να διαδώσει το όνομα του αληθινού Θεού στα περιβάλλοντα αυτόν ειδωλολατρικά έθνη, ο περιούσιος λαός, με την πρώτη δυσχέρεια (λιμός) μετοίκησε σε ειδωλολατρικό έθνος, δηλαδή στην Αίγυπτο, και αφού εκεί εξασθένησαν οι πνευματικές του δυνάμεις, αργότερα, οδηγήθηκε στην ειδωλολατρία και χωρίς αντίσταση κατέληξε δούλος στους Πέρσες και τους Μήδους. Ο προφήτης είναι ιδιαίτερα αυστηρός: αυτό που καταφέρατε, κηρύττει, είναι ότι, αντί να διαφημίζετε τον αληθινό Θεό, με τις πράξεις σας, δυσφημήσατε το όνομά του στα αλλότρια έθνη και ευθύνεστε διότι τώρα βλασφημείται μεταξύ αυτών. Όλα αυτά οφείλονται στο γεγονός ότι έχοντας, εσείς οι ίδιοι, χάσει την ελπίδα, μοιρολογούσατε και σπαράζατε αβοήθητοι, αφήνοντας χώρο στο κακό να θριαμβεύσει. Αλλά ο Θεός, ως μανικός εραστής, δεν εγκαταλείπει τον λαό του: γι' αυτό θα καταλά-

Ο καθηγητής κ. Κωνσταντίνος Κορναράκης στο βήμα του Συνεδρίου

βει ο λαός μου ποιος είμαι την ημέρα εκείνη, διότι είμαι εγώ ο ίδιος που σας μιλώ. Έρχομαι! Πόσο ωραίοι είναι επί των ορέων τα πόδια εκείνου που φέρνει τα καλά νέα, που κηρύττει την ειρήνη, κηρύττει τη σωτηρία και λέει: «ο Θεός σου βασιλεύει».

2. Αλυσοδεμένοι πόδες: Η εξάρτηση από τα πάθη, κώλυμα ευαγγελισμού της ειρήνης.

Ο αββάς Δωρόθεος, ερμηνεύοντας τους στίχους Ησ. 52, 3-4, που προϋποτίθενται για να καταλάβουμε το 52, 7, εξηγεί ότι, στην ασκητική γλώσσα, οι Πατέρες ερμηνεύουν ως «Αίγυπτο» το σαρκικό θέλημα το οποίο βυθίζει τον νου στην ηδυπάθεια. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η «Αίγυπτος», στη γλώσσα των Πατέρων σημαίνει την αιχμαλωσία του ανθρώπου από τις παθογόνες δυνάμεις της αμαρτίας. Ο Ωριγένης, μάλιστα, εκλαμβάνει τον όρο αυτό ως αιχμαλωσία της εσωτερικής ζωής της ψυχής κάτω από την εξουσία του Φαραώ. Ο αββάς Δωρόθεος, ενδεχομένως, θα γνώριζε και το ρ. «αιγυπτιάζω» το οποίο αποδίδει περιληπτικά τα ανωτέρω. Η διάνοια η οποία «αιγυπτιάζει», αιχμαλωτίζεται από τους «Ασσυρίους» (οι Ασσύριοι τον 7ο αι. είχαν κυριαρχήσει επί των Εβραίων), δηλαδή τους εμπαθείς λογισμούς που θολώνουν τον νου και τον σύρουν βιαίως, μέσα από την ειδωλοποίηση των παθών του, στην κατ' ενέργεια αμαρτία. Ο Νείλος ο Σιναΐτης, μάλιστα, έχει διευκρινίσει ότι όταν η διάνοια «κατεβαίνει στην Αίγυπτο» (πνευματική ακηδεία), τότε «σύρεται με βία στους Ασσυρίους» (και την κατ' ενέργειαν αμαρτία).

3. Οι πόδες που αθλούνται: ασφαλείς οδηγίες επιτυχούς πλοήγησης προς αναγκεμένες ψυχές.

Το Ρωμ. 10, 15 απαντάται στον *Ειρμό* της Ε΄ Ωδής του όρθρου της Μ. Πέμπτης, όπου ακούμε ότι *με της αγάπης τα δεσμά ενωμένοι οι απόστολοι και με όλο το είναι τους δοσμένοι στον δεσπότη τους Χριστό, έπλεναν πόδια που ήταν ωραία γιατί θα πορεύονταν να εναγγελιστούν την ειρήνη.* Σε αυτό το τροπάριο αποτυπώνονται οι προϋποθέσεις του ευαγγελισμού του νέου κόσμου του Θεού που συνοψίζονται ως εξής:

α. *Ο σύνδεσμος της αγάπης*: αδύνατον να αξιωθεί ο άνθρωπος να ευαγγελισθεί σε άλλους ειρήνη εάν δεν έχει αγάπη, τον ακατάλυτο σύνδεσμο προς Θεόν και προς αλλήλους. Η ένωση με τον Χριστό σημαίνει την αγάπη αλλά για να φθάσει ο άνθρωπος στο στάδιο αυτό πρέπει να αρνηθεί τα πράγματα του κόσμου και τα θελήματά του (*ιδού ημείς αφήκαμεν πάντα και ηκολουθήσαμέν σοι*, Ματθ. 19, 27). Εάν ο άνθρωπος δεν έχει τις κατάλληλες πνευματικές και ψυχολογικές προϋποθέσεις τότε, αντί να διακονεί το ευαγγέλιο του Χριστού, το εργαλειοποιεί και οι πόδες του αποπροσανατολισμένοι από το κήρυγμα της αγάπης, χάνονται σε αδιέξοδες ατραπούς. Στα απομνημονεύματα του ο Αρχιμ. Σπυρίδων Kisljakov (1875-1930), σπουδαίος ιεραπόστολος, εκ κοιλίας μητρός φλεγόταν από την αγάπη για τον Θεό, τον άνθρωπο, την κτίση: «ζητώ από τον Θεό, έλεγε, να έχω μόνο αγάπη προς αυτόν. Τόσο πολύ ώστε να φλέγομαι και να λιώνω από την αγάπη αυτή για να γίνω αιώνια αγάπη προς Αυτόν». Δάσκαλός του στην πνευματική ζωή ο Συμεών Σαμψώνοβιτς ο οποίος «έτρεμε» στην ιδέα μιας αιώνιας ζωής χωρίς το έλεος του Θεού. Για αυτό θρηνούσε καθημερινά για «τους Εβραίους, τους Τάταρους, τα αβάπτιστα, τους νεκρούς, τον διάβολο».

β. *Η ειρήνη των ευαγγελιζομένων τη Βασιλεία των Ουρανών επιτυγχάνεται μέσα από τη συμφιλίωση του ανθρώπου με τον εαυτό του*. Η ιεραποστολή δεν είναι αυτοσκοπός ούτε ακαδημαϊκού τύπου υποχρέωση. Ζωογονείται από τον θείο έρωτα και αγκαλιάζει όλη την κτίση αλλά και προφυλάσσεται με τη μετάνοια, διότι όταν η διάνοια του ανθρώπου δεν «αιγυπτιάζει», ο αγώνας κατά του εμπαθούς του εαυτού θεραπεύει τη σχάση μεταξύ αυτού που *είναι* και αυτού που *δείχνει ότι είναι*. Αυτή είναι η βάση της ειρήνης των λογισμών και προϋπόθεση της «όντως ειρήνης της υπερέχουσας πάντα νουν» (Φιλιπ. 4, 7). Εδώ, συγχρόνως, συναντούμε μία όψη της *κοινωνικής διάστασης του ησυχασμού*. Μόνο εκείνος που μάχεται τα πάθη του και κόβει το θέλημά του μπορεί να διακονεί τον άλλο, αναγκεμένο και ενδεή αδελφό του.

Ο κ. Νικόλαος Σανιδάς πρόεδρος του 25ου Συνεδρίου του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

γ. *Ο εναγγελιστής των αγαθών της Βασιλείας είναι χριστός Κυρίου*. Ο Κύριλλος Αλεξανδρείας επισημαίνει ότι ο Κύριος ένιψε τους πόδες των μαθητών του, όχι διότι ήταν μολυσμένοι αλλά διότι έπρεπε να προετοιμαστούν κατάλληλα για τους άλλους ανθρώπους. Όπως προκύπτει, εδώ, η σημαντική στιγμή (ο νιπτήρας του Δείπνου) δηλώνει ότι ο ίδιος ο Ιησούς, ως Χριστός Κυρίου, τρόπον τινά, «χρίει» τους μαθητές ώστε να αναλάβουν τη στιγμή της ένωσης μαζί του (με την ευχαριστιακή πράξη) με απόλυτη συναίσθηση ευθύνης το έργο της ιεραποστολής. Αυτή είναι η «ωραιοποίηση των ποδών». Εν ονόματι Κυρίου και με *νου Χριστού*. Το τελευταίο, *νους Χριστού*, είναι ιδιαιτέρως σημαντικό διότι μπορεί να συμβεί κάποιος να διδάσκει εν ονόματι Κυρίου χωρίς ωστόσο να διαθέτει νου Χριστού με αποτέλεσμα, είτε να αστοχήσει στο έργο του (πρβλ. Ματθ. 17, 16), είτε να επιτυγχάνει το αντίθετο από αυτό που προσπαθεί. Ο Αρχιμ. Σπυρίδων Kisljakov μνημονεύει κάποιον Μάξιμο δια Χριστόν σαλό, ο οποίος σε όσα κήρυττε δεν ξεχνούσε να επισημάνει ότι «το ευαγγέλιο ατιμάστηκε από τους χριστιανούς».

«Ο *ωραίος* κάλλει παρά πάντας βροτούς» θεμελίωσε το κήρυγμα της Εκκλησίας στο τίμιο αίμα του. Εκείνος που θα κινήσει για να κηρύξει Χριστό, δεν θα μακαριστεί γιατί απλώς μόχθησε, αλλά γιατί μάτωσε να μεταδώσει στ' αδέλφια του την προσωπική εμπειρία της κοινωνίας του με τον Χριστό.

Κωνσταντίνος Κορναράκης
Καθηγητής Θεολογικής Σχολής, ΕΚΠΑ

(Περίληψη της εισηγήσεως)

"Φωτεινός Φάρος" Ορθοδοξίας η ανέγερση σχολείου στή παραγκούπολη του Κρού Μπέι στη Σιέρρα Λεόνε

Το Σάββατο 20 Αυγούστου στην πρώτη απογευματινή Συνεδρία προβλήθηκε οπτικοακουστικό υλικό από τους τρεις αδελφούς Περράκη με θέμα «"Φωτεινός Φάρος" Ορθοδοξίας η ανέγερση σχολείου στη παραγκούπολη του Κρού Μπέι στη Σιέρρα Λεόνε». Ο Γεώργιος, ο Πέτρος και ο Νίκος Περράκης είναι από την Αθήνα και γνωρίζονται αρκετά χρόνια με τον ιεραπόστολο Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Νικοπόλεως π. Θεμιστοκλή Αδαμόπουλο που βρίσκεται στην Σιέρρα Λεόνε. Το 2018 επισκέφθηκαν το ιεραποστολικό κλιμάκιο στην Σιέρρα Λεόνε, γνώρισαν από κοντά το έργο που γίνεται εκεί και στήριξαν οικονομικά –και όχι μόνο– τον Θεοφιλέστατο στην ανέγερση του σχολείου στο Κρου Μπέι. Παραθέτουμε περίληψη της ομιλίας τους.

Ο Θεοφιλέστατος π. Θεμιστοκλής Αδαμόπουλος είναι ο πρώτος ιεραπόστολος που έφερε την ορθόδοξη πίστη το 2008 στην κατεστραμμένη από τον εμφύλιο πόλεμο Σιέρρα Λεόνε, μία πάμπτωχη χώρα της Δυτικής Αφρικής. Από την πρώτη στιγμή συνειδητοποίησε τις τεράστιες προκλήσεις που αντιμετώπιζε η χώρα. Η ρημαγμένη οικονομία της και το διαλυμένο εκπαιδευτικό σύστημα αδυνατούσαν να στηρίξουν τους εξαθλιωμένους κατοίκους, που αντιμετώπιζαν σοβαρό πρόβλημα επιβιώσεως.

Έκτοτε η επί σχεδόν 15 έτη συνεχής διακονία του Θεοφιλέστατου στην πολύπαθη Σιέρρα Λεόνε έχει φέρει με τη χάρη του Θεού θεαματικά αποτελέσματα. Η έμπρακτη, ανιδιοτελής, συγχωρητική και εν πολλοίς θυσιαστική αγάπη με την οποία περιέβαλε τους πονεμένους και ενίοτε θυμωμένους από τον εξαθλιωμένο βίο τους αφρικανούς αδελφούς μας έθεσε στέρεα βάση για την εδραίωση της Ορθόδοξης Εκκλησίας, η οποία αριθμεί πλέον των 3.000 πιστών και φέρει το τιμητικό προσωνύμιο «Εκκλησία της συγχωρήσεως», δηλωτικό του γνήσιου ορθόδοξου πνεύματος που καλλιεργεί.

Ο κ. Γεώργιος Περράκης, Μηχανικός Υπολογιστών

Ο Θεοφιλέστατος π. Θεμιστοκλής, αντιλαμβανόμενος λόγω και της ευρύτατης παιδείας του την καθοριστική σημασία της εκπαιδεύσεως για την ουσιαστική βελτίωση της ζωής των ανθρώπων της Αφρικής, από την πρώτη στιγμή δίνει έμφαση σε αυτόν τον τομέα.

Ξεχωριστή θέση στο όλο εκπαιδευτικό πρόγραμμα και το σημαντικότερο αυτή την περίοδο έργο της Ιεραποστολής

αποτελεί το νεόδμητο δημοτικό σχολείο «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου» στην παραγκούπολη Κρου Μπέι (Kroo Bay) στην πρωτεύουσα Φρήταουν. Ο συνοικισμός στον οποίο βρίσκεται, μια από τις πιο εξαθλιωμένες περιοχές του πλανήτη μας, διασχίζεται από τον κατάμαυρο από λύματα ποταμό, Τζώρτζ Μπρούκ.

Ο κ. Πέτρος Περράκης, Φοιτητής Εσωτ. Αρχιτεκτονικής & Διακόσμησης ΠΑΔΑ

Το σχολείο ανεγέρθηκε στο κέντρο του συνοικισμού δίπλα στη γέφυρα του ποταμού με την οικονομική συνεισφορά εκατοντάδων Ελλήνων δωρητών, μεταξύ των οποίων και πάμπολλων μαθητών. Έχει 13 αίθουσες σε δύο ορόφους, στις οποίες φιλοξενούνται περίπου 400 μαθητές. Διαθέτει τάξη νηπιαγωγείου και γραφείο διδασκόντων. Στα νότια εκτείνεται ευρύ προαύλιο, που θα διαμορφωθεί σε δεύτερη φάση και θα ανεγερθεί η εκκλησία του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, στην οποία οι μαθητές θα έχουν την ευκαιρία να γνωρίσουν ελεύθερα την ορθόδοξη λειτουργική παράδοση.

Στον χώρο επίσης έχουν κατασκευαστεί σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες υγιεινής πέντε σύγχρονα αποχωρητήρια. Αν αναλογιστούμε ότι πουθενά στον συνοικισμό δεν υπάρχει ασφαλής τουαλέτα, αντιλαμβανόμαστε την τεράστια σημασία τους για την υγεία των μαθητών. Αναλημματικός τοίχος ύψους 1,5 μ. κατά μήκος του ποταμού προστατεύει το σχολικό συγκρότημα από τις καταστροφικές υπερχειλίσεις που γίνονται σε κάθε εποχή των βροχών. Ξεχωριστής σημασίας έργο απετέλεσε η επιδιόρθωση και ριζική αναμόρφωση της ημικατεστραμμένης γέφυρας του ποταμού, που συνδέει τις δύο πλευρές του συνοικισμού και οδηγεί στο χώρο του σχολείου.

Το σχολείο μετά τα εγκαίνια που έγιναν στις 29 Οκτωβρίου 2021 ξεκίνησε να λειτουργεί κανονικά παρά τις μεγάλες ελλείψεις που υπάρχουν στην υλικοτεχνική του υποδομή. Υπό την πνευματική καθοδήγηση του π. Πατρικίου Ντην οι μαθητές έχουν σταθερή επαφή με την ορθόδοξη λατρεία, παρότι η εκκλησία ακόμα δεν έχει κτιστεί. Ο π. Πατρίκιος σε συνεργασία με τον Θεοφιλέστατο π. Θεμιστοκλή φροντίζει να μεταβαίνουν τα παιδιά με οχήματα της Ιεραποστολής στην εκκλησία των Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης στην έδρα του ιεραποστολικού κλιμακίου. Παρότι τα παιδιά προέρχονται από προτεσταντικές και

Ο κ. Νικόλαος Περράκης, Οικονομολόγος

μουσουλμανικές οικογένειες υπάρχει ζωηρό ενδιαφέρον για να γνωρίσουν την ορθόδοξη πίστη.

Το ενδιαφέρον αυτό φροντίζει η Ιεραποστολή να τονώνεται με εορταστικές εκδηλώσεις σε όλες τις μεγάλες χριστιανικές εορτές του έτους. Στις λατρευτικές αυτές συνάξεις υπάρχει μέριμνα για προσφορά γεύματος σε όλα τα παιδιά. Όνειρο του Θεοφιλεστάτου είναι να χτιστεί κουζίνα δίπλα στο σχολείο, ώστε να προσφέρεται γεύμα στα παιδιά κάθε μέρα.

Το σχολείο ακολουθεί το εκπαιδευτικό πρόγραμμα του Υπουργείου Παιδείας της χώρας, ωστόσο οι μεγάλες ελλείψεις σε τεχνολογική υποδομή (υπολογιστές, προβολείς, οθόνες κτλ) δυσχεραίνουν το έργο των διδασκόντων. Η ψυχή του σχολείου, ο π. Πατρίκιος, έχει δημιουργήσει σχολική αθλητική ομάδα μέσα από την οποία συσφίγγονται οι σχέσεις των παιδιών μεταξύ τους και αναδεικνύονται νέα ταλέντα.

Σε κάθε ευκαιρία ο πατήρ Πατρίκιος τονίζει την ανάγκη να καλυφθούν οι μεγάλες ανάγκες του σχολείου σε τεχνολογική υποδομή, θρανία, πίνακες, καρέκλες, γραφική ύλη και, δεδομένων των συνεχών διακοπών ρεύματος, υπάρχει σοβαρή ανάγκη για αγορά γεννήτριας ώστε να μην διαταράσσεται η διδασκαλία. Ευχής έργον θα ήταν να βρίσκονταν δωρητές που θα κάλυπταν κάποιες από τις πάμπολλες παραπάνω ανάγκες.

Η αφειδώλευτη αγάπη εκατοντάδων ευαισθητοποιημένων ανθρώπων έχει δημιουργήσει ένα θαύμα στην τόσο πονεμένη αυτή μεριά του πλανήτη μας. Ας ευχηθούμε η χάρη του Θεού, που τόσο εμφανώς καλύπτει την όλη προσπάθεια, να ανοίξει τις καρδιές περισσότερων ανθρώπων, ώστε να καλυφθούν οι μεγάλες λειτουργικές ανάγκες του σχολείου προς δόξαν Θεού και μεγάλη ανακούφιση των πονεμένων μας αδελφών.

Γεώργιος, Πέτρος
& Νικόλαος Περράκης

Το Δημοτικό Σχολείο «Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου» στο Κρού Μπέι της Σιέρρα Λεόνε. Ένα ζωντανό θαύμα σε εξέλιξη

Οι αναμνήσεις μου από τόν Ιεράρχη Ιεραπόστολο Μητροπολίτη Πισιδίας κυρό Σωτήριο Τράμπα

Το Σάββατο 20 Αυγούστου στη δεύτερη απογευματινή συνεδρία, η εκπαιδευτικός, μεταφράστρια και κατηχήτρια Αναστασία Αρπατζή, στενή συνεργάτης του Μακαριστού π. Σωτηρίου Τράμπα, Μητροπολίτου Πισιδίας και Εξάρχου Σίδης και Ατταλείας, αναφέρθηκε στο έργο και την προσωπικότητα του μεγάλου αυτού ιεραποστόλου της εποχής μας καταθέτοντας τις προσωπικές της μαρτυρίες. Παρακάτω επιλέγουμε ένα μικρό απόσπασμα από την ομιλία της.

Η κ. Αναστασία Αρπατζή παρουσιάζει την εισήγησή της

«Ο πατέρας Σωτήριος –για μας ήταν πάντοτε ο πατέρας μας– ήταν γεμάτος χαρίσματα που τα έκρυβε επιμελώς. Μπορούσε να δει με ευκολία ποιος μπορεί να κάνει τι και ανέθετε στον καθένα αυτό που μπορούσε να κάνει καλύτερα. Χωρίς να μας κουράζει, χωρίς να μας φορτώνει. Υπολογίζοντας τις δυνάμεις και τις ανάγκες μας. Αξιοποιώντας και αναδεικνύοντας τα προσωπικά χαρίσματα του καθενός στο έπακρο. Γενικότερα, μπορούσε να φέρνει στην επιφάνεια τα χαρίσματα των ανθρώπων και να τα αξιοποιεί για το καλό της Εκκλησιαστικής Κοινότητας.

Αυτό έκανε και με τους συνεργάτες του στην Κορέα και με τους διαδόχους του, όπως τον Μητροπολίτη Κορέας Αμβρόσιο και τον βοηθό επίσκοπο Αμβρόσιο στην Πισιδία. Η εμπιστοσύνη που μας έδειχνε, μας έκανε να φιλοτιμηθούμε για το καλύτερο. Από τα μεγαλύτερα του προσόντα: να επιλέγει τον κατάλληλο άνθρωπο για την κατάλληλη δουλειά, να τον εμπνέει, να τον εμψυχώνει και να τον στηρίζει ποικιλοτρόπως και, φυσικά, με την προσευχή του.

Η παρουσία του ήταν τόσο καταλυτική που όλοι μας νιώθαμε μεγάλη χαρά που ήμασταν κοντά του, που ήμασταν εκεί. Αυτό το αίσθημα που έχει κανείς κοντά στις χαρισματικές μορφές: Είμαι τόσο καλά εδώ! Είμαι ακριβώς εδώ που θέλω να βρίσκομαι, τα έχω όλα, δεν χρειάζομαι τίποτα άλλο. Τρέφομαι πλουσιοπάροχα σα μωρό στον ασκό της μητέρας του. Ίσως το ίδιο να ένιωσαν και οι απόστολοι στη Μεταμόρφωση όταν είπαν στο Χριστό: «***Θέλεις, ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς σκηνάς, σοὶ μίαν καὶ Μωσεῖ μίαν καὶ μίαν Ἠλίᾳ***».

Η καρδιά του ήταν γεμάτη αγάπη και σπλαχνικότητα. Στις προσωπικές του δουλειές δεν άφηνε τίποτα για αύριο. Ολοκλήρωνε τα πάντα σήμερα. Αλλά με τους άλλους ήταν επιεικής. Με κάθε άνθρωπο ασχολούνταν ιδιαίτερα, τον άκουγε, έβλεπε την ψυχή του, τον πονούσε και του πρότεινε πρακτικές κι αποτελεσματικές

λύσεις με αγάπη κι επιείκεια. Τα μάτια του ήταν διαπεραστικά, καθαρά και έβλεπε το βάθος της ψυχής του συνομιλητή του. ‘Οσοι του κάναμε υπακοή είδαμε μεγάλες ευλογίες στη ζωή μας.

Είμαστε βέβαιοι ότι οι πρεσβείες του μας συνοδεύουν αφού πριν κλείσει για πάντα τα σωματικά του μάτια, ο Κύριος του επέτρεψε να «δει» την ομορφιά του Παραδείσου! Όλοι εμείς που τον γνωρίσαμε από κοντά έχουμε το αίσθημα ότι πρόκειται περί αγίου. Ο Κύριος ας τον αναπαύσει εν Χώρα Ζώντων και εν σκηναίς Δικαίων και Αγίων και να έχουμε όλοι την ευχή του».

Αναστασία Αρπατζή
Εκπαιδευτικός-Μεταφράστρια

Ο σεβ. Σωτήριος έμεινε και μένει συνδεδεμένος με τον Χριστό

Στις 9 Ιανουαρίου 2022 ο αείμνηστος πνευματικός μας πατέρας, Σεβασμιώτατος κυρός Σωτήριος, μας είπε τις παρακάτω ευχές με την ευκαιρία του νέου έτους:

«Με την αρχή του νέου έτους όλοι ανταλλάσσουμε ευχές μεταξύ μας. Οι περισσότερες είναι για υγεία και να ζήσουμε πολλά χρόνια, να πάνε καλά τα προγράμματά μας και οι εργασίες μας· αλλά το πιο σπουδαίο από όλα είναι να ζητήσουμε να έρθει η Χάρη του Αγίου Πνεύματος μέσα στην ψυχή μας. Όταν έχουμε τη Χάρη του Θεού Εκείνη φροντίζει για όλες τις ανάγκες μας, πνευματικές και υλικές. Αρκεί να μένουμε συνδεδεμένοι με τον Χριστό. Να τηρούμε το θέλημά Του και να ευχαριστούμε τον Θεό».

Ο Σεβ. Σωτήριος πράγματι έζησε και μας έδειξε τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος και έμεινε και μένει συνδεδεμένος με τον Χριστό. Τηρούσε μέχρι τελευταία του στιγμή το θέλημα του Χριστού, όπως μας είπε στις προαναφερόμενες ευχές του για το νέο έτος. Με άλλα λόγια, οι ευχές του δεν ήταν μόνο λόγια, αλλά ήταν το απόσταγμα της πράξης του.

Τον τελευταίο μήνα πριν από την κοίμησή του η κατάστασή του όλο και γινόταν πιο δύσκολη. Όμως οι Κορεάτες γιατροί και οι νοσοκόμες στο νοσοκομείο τον θαύμαζαν για την υψηλή πνευματικότητα, την καλοσύνη, την πρεμία και την αγάπη του. Όλα τα αντιμετώπιζε με απόλυτη εμπιστοσύνη στον Θεό. Ήμουν κοντά του και δεν αισθανόμουν ότι υπηρετώ έναν βαρειά άρρωστο, αλλά όπως τον διακονούσα, όταν ήταν καλά στο μοναστήρι.

Το μικρό κελί του στο μοναστήρι μας στην Κορέα χωρούσε όλον τον κόσμο. Στο κελί του έγραψε πολλά κηρύγματα και επικοινωνούσε με τους συνεργάτες του. Δεν σταμάτησε μέχρι τελευταία στιγμή να εργάζεται για το έργο του Θεού.

Από το μικρό κελί του τον μεταφέραμε στον τάφο του και εκεί κοιμάται το σώμα του αλλά η ψυχή του είναι κοντά στον Χριστό και προσεύχεται τώρα πιο πολύ έντονα για όλους μας. Όπως το μικρό κελί του ήταν ανοικτό για όλο τον κόσμο και για όλες τις εθνικότητες των Ορθοδόξων, έτσι και στον τάφο του μένει εκεί και προσεύχεται για όλο τον κόσμο.

Ο Σεβ. Σωτήριος ευχήθηκε σε όλους μας καλή αντάμωση και ότι η πνευματική επικοινωνία μας θα συνεχίζεται μέσω της προσευχής.

Δοξάζω και ευχαριστώ τον Θεό για όλα τα θαυμαστά γεγονότα, τα οποία μας παρουσιάζει στη ζωή μας!

Μοναχή Αγάθη

Έναρξη εργασιών του ιερού ναού Παναγία και Πορφυρίου στο Ρουμπ

Με χαρά και συγκίνηση το Δ.Σ. του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. παρουσιάζει τα αρχιτεκτονικά σχέδια και αναγγέλει την έναρξη των εργασιών για την ανέγερση του Ιερού Ναού της ενορίας στο Ρουμπάαρε Ν.Δ. Ουγκάντα, αφιερωμένου στην Παναγία τη Μυρτιδιώτισσα, στον Άγιο Παΐσιο και στον Άγιο Πορφύριο.

Σχέδια και μελέτη εκπονήθηκαν από τεχνικό γραφείο της Ουγκάντα και ευγνώμονες είμαστε στον Πολιτικό Μηχανικό κ. Βασίλη Βαμβακόπουλο και τον Αρχιτέκτονα Κωνσταντίνο Φουρνάρη για την επιστημονική τους συμβολή και τις υποδείξεις λειτουργικής και μορφολογικής βελτίωσης των σχεδίων και επί των λοιπών στοιχείων της μελέτης ανέγερσης του Ναού, ώστε να κατασκευαστεί ένας Ναός τρίκλιτος τύπου Ορθόδοξης Βασιλικής.

Η όλη εργασία των κυρίων Β. Βαμβακόπουλου και Κ. Φουρνάρη αποτελεί ανιδιοτελή ευγενή προσφορά και απόδοση τιμής στους Αγίους και στην Παναγία που τιμώνται στην εκκλησία του Ρουμπάαρε, γι' αυτό το Δ.Σ. του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. μαζί με τον εφημέριο της ενορίας π. Αριστοτέλη Λsiimwe τους εκφράζει εγκάρδιες ευχαριστίες.

Πρωτίστως, όμως, ευχαριστίες αναπέμπονται στην Παναγία Μυρτιδιώτισσα και στους Αγίους Παΐσιο και Πορφύριο με την παράκληση να κάνουν και «επίβλεψη» για να πάνε οι εργασίες καλά και καλύτερα απ΄ ότι μπορούμε και ξέρουμε εμείς.

Ευχαριστούμε εκείνους που δώρησαν μέχρι τώρα. Ευχαριστούμε εκείνους που προσευχήθηκαν. Ευχαριστούμε εκείνους που θα βάλει η Παναγία και οι Άγιοι να νοιαστούν για να μην «ελαττωθούμε» κανενός «αγαθού» μέχρι την αποπεράτωση του Ναού τους!

Εκ του Δ.Σ. του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Το Δ.Σ. δίνει στον π
την έναρξη των εργ

Σχέδια πρ
και πίσω όψη

ς Μυρτιδιώτισσας και των Αγίων Παϊσίου
τάαρε της Ν.Δ. Ουγκάντα

. Αριστοτέλη τα χρήματα για
γασιών του μόνιμου Ναού.

Ο π. Αριστοτέλης με τον υπεύθυνο μηχανικό της αναδόχου εταιρίας

όσοψης
ς του Ναού.

Σχέδια πλαγίων όψεων του Ναού

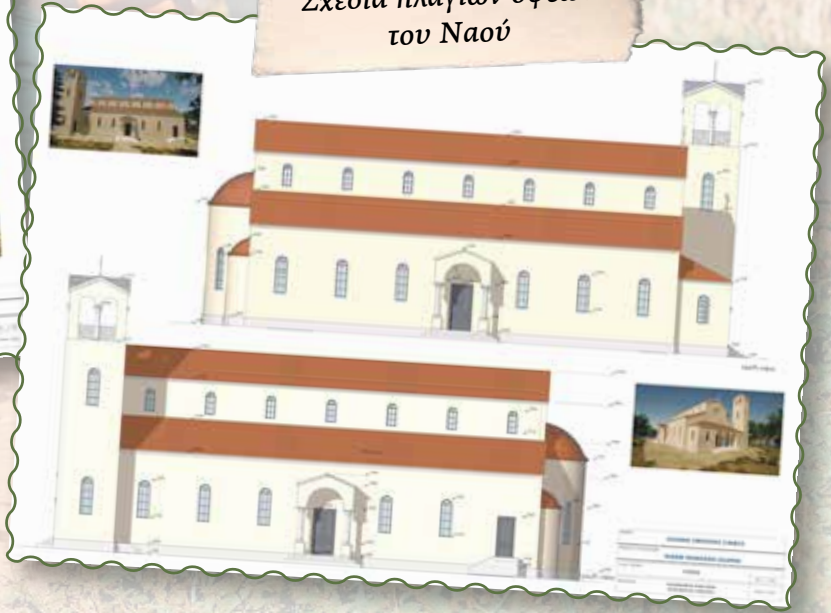

Η χαρά ως χριστιανική ιδιότητα και ως εφόδιο για την ιεραποστολή

Ο κ. Γεώργιος Μπάρλας στο βήμα του Συνεδρίου

Ο άνθρωπος πλάστηκε για να είναι χαρούμενος. Στη μεταπτωτική ζωή αυτό δεν είναι καθόλου δεδομένο αλλά συνεχώς ζητούμενο.

Πόση χαρά μάς δίνει η χριστιανική μας ζωή; Χριστιανική ζωή σημαίνει προσπάθεια για την τήρηση των εντολών του Θεού, πάνω απ' όλα της αγάπης προς Αυτόν και τον πλησίον. Αγαπούμε τον Θεό και τον άνθρωπο; Κι αν ναι, πώς φαίνεται αυτό; Η αγάπη μάς δίνει χαρά. Αντιλαμβανόμαστε στο στήθος μας μια αίσθηση ιδιαίτερη που προέρχεται από το ότι αγαπάμε, μια αίσθηση χαράς και ενθουσιασμού, που δεν εξηγείται με βιολογικούς όρους – για όσους δηλαδή θέλουν τον άνθρωπο μόνο ως ένα ανώτερο θηλαστικό. Αν αγαπούσαμε τον Θεό θα χαιρόμασταν να προσευχόμαστε, να νηστεύουμε, να συμμετέχουμε στη λατρεία Του κ.ο.κ.

Συμβαίνει αυτό; Κι αν ναι, κατά πόσο; Μήπως όλα τούτα μας προκαλούν κούραση; Μήπως τα βλέπουμε ως καθήκοντα; Μήπως μας παρέχουν μια ψυχική σιγουριά ότι είμαστε καλοί άνθρωποι, ο Θεός θα μας ανταμείψει σε αυτή τη ζωή με υγεία και ευημερία και στην άλλη με τον παράδεισο; Ας το παραδεχτούμε. Άλλωστε είναι φυσικό μετά την πτώση, τα πράγματα που σχετίζονται με τον Θεό να τα κάνουμε, όσο τα κάνουμε, με το ζόρι. Αρκεί να μη μείνουμε σε αυτή την κατάσταση σε όλη μας τη ζωή.

Δεν είμαστε λοιπόν σαν τον άγιο Πορφύριο. Ένα το κρατούμενο. Αλλά αυτό δεν πρέπει να μας απογοητεύει. Οφείλουμε όμως να δούμε την πραγματική πνευματική μας κατάσταση. Έχουμε έρωτα για τον Θεό; Ήγουν είμαστε χαρούμενοι μαζί Του; Υπάρχει περίπτωση να είμαστε θύματα μιας ψευδοπνευματικότητας, όπου επειδή έχουμε κάποιες θρησκευτικές συνήθειες, ακολουθούμε κάποιους θρησκευτικούς τύπους, αισθανόμαστε καλά, ότι έχουμε υπερβεί τη συνηθισμένη ζωή των ανθρώπων κ.ο.κ. Και στην πραγματικότητα να μη συμβαίνει τίποτα ουσιαστικό και ζωογόνο μέσα μας. Αν στην πνευματική μας ζωή δεν υπάρχει χαρά, τότε πρέπει να ανησυχούμε.

Δεν υπάρχει λόγος να μην είμαστε χαρούμενοι αν πραγματικά πιστεύουμε στον Θεό. Ο Θεός έγινε άνθρωπος, έζησε σε αυτόν τον κόσμο, σταυρώθηκε και αναστήθηκε. Η ανάσταση είναι μια πραγματικότητα, πλην όμως δεν την γευόμαστε. Ας το προσέξουμε. Η ανάσταση δεν είναι ένα φυσικό μέγεθος του κόσμου τούτου, ούτε αφορά μόνο τον Χριστό. Η Ανάστασή Του είναι κάτι που υπάρχει σε τούτον τον κόσμο και μπορούμε να τη βιώσουμε εν μέρει έστω στο τώρα.

Αν καταλαβαίναμε τι είναι η προσευχή, ότι είναι η ανάμνηση του Θεού, η αίσθηση της παρουσίας Του θα χαιρόμασταν με τη χαρά που πηγάζει από αυτή την παρουσία. Η προσευχή είναι η αίσθηση της επαφής με το «έτερον», αφορά ένα βαθύτερο και ανώτερο επίπεδο της συνείδησης. Η προσευχή δεν είναι καθήκον, είναι ζωτική ανάγκη. Αυτή η στενή σχέση με τον Θεό διά

της προσευχής, αυτή η χαρά θα καθορίζει τις σκέψεις και το όραμα της ζωής μας. Και έτσι δε θα υπάρχει τουλάχιστον αυτό το βύθισμα στη μελαγχολία και στον φόβο.

Το ίδιο και με τη νηστεία. Η νηστεία μάς κάνει να επιθυμούμε περισσότερο τον Θεό. Στερούμαστε για λίγο την απόλαυση της τροφής για να μπορέσουμε να θελήσουμε περισσότερο τον Θεό. Η νηστεία δεν γίνεται από μια αίσθηση καταφρόνησης και αποφυγής των απολαύσεων αυτής της ζωής. Όλα είναι δώρα του Θεού, και τα φαγητά.

Η Θεία Λειτουργία, ακολούθως, είναι η συνάντησή μας με το ανέσπερον φως. Εκεί ζούμε την αναντίρρητη παρουσία του αναστημένου Χριστού. Φεύγοντας από τη Λειτουργία θα έπρεπε να έχουμε την υπομονησία, την ελπίδα, την αναμονή της ανέσπερης ημέρας. Οι χριστιανοί αρχικά ζούσαν πολύ έντονα με την προσδοκία αυτή. Αντίθετα, οι περισσότεροι από μας βυθιζόμαστε πάλι στα προβλήματα αυτής της ζωής που τελειωμό δεν έχουν. Μας αρέσει να παρουσιαζόμαστε ως άνθρωποι με πολλά προβλήματα και περιπλοκές και ασχολούμαστε διαρκώς με αυτά. Και με αυτόν τον τρόπο ασχολούμαστε με το εγώ.

Όλα τούτα δε σημαίνουν ότι η ζωή του χριστιανού είναι ανέφελη. Οι άνθρωποι σήμερα στον δυτικό κόσμο τυραννιούνται και από την ιδέα ότι πρέπει να είναι και κυρίως να δείχνουν μονίμως ευτυχισμένοι. Δεν υπάρχει ωστόσο κάτι τέτοιο στην πραγματική ζωή. Η χαρά για την οποία μιλάμε οι χριστιανοί είναι η χαρά ενός άλλου κόσμου που εισήλθε σε τούτον εδώ τον κόσμο και όποιος την έχει δεν είναι βυθισμένος στην κατήφεια, την αθυμία και τον γογγυσμό...

Αλλά ενώ στοχεύουμε στη χαρά, δεν μπορούμε να πατήσουμε ένα κουμπί και να την αποκτήσουμε. Τα συναισθήματα δεν ορίζονται από εμάς με τρόπο αυτόματο.

Αν ο Θεός μάς έφτιαξε κατ' εικόνα Του τότε η βαθύτερη επιθυμία μας είναι να Του μοιάσουμε. Αν το πρότυπο της δημιουργίας μας είναι ο Χριστός, τότε οτιδήποτε άλλο πετυχαίνουμε μακριά Του είναι προδοσία της κατεξοχήν επιθυμίας μας. Αν ανακαλύψω, αν έστω υποψιαστώ αυτή την ουσιώδη επιθυμία μου, έρχομαι σε επαφή με το βαθύτερο είναι μου, με την πιο ριζική εσωτερικότητά μου.

Ένας ιεραπόστολος δεν μπορεί να ασκεί ιεραποστολή χωρίς χαρά. Οι απόστολοι ήταν τόσο συγκλονισμένοι από την εμπειρία της Ανάστασης που διακινδύνευσαν τη ζωή τους για να μεταδώσουν αυτά τα καλά νέα. Αγαπώ τον άλλον σημαίνει του δίνω ό,τι καλύτερο έχω. Και τι είναι καλύτερο από την εμπειρία τού να είσαι χριστιανός... Η χαρά της ανάστασης δεν εγκλωβίζεται, μοιράζεται και διαδίδεται.

Ασφαλώς ο ιεραπόστολος δεν είναι στην πνευματική κατάσταση των Αποστόλων μετά την ανάσταση του Χριστού. Ωστόσο, δεν είναι και ολότελα ξένος προς αυτή. Αν είναι ξένος τότε καλό είναι να μην πάει ιεραποστολή διότι δεν έχει κάτι ουσιαστικό να προσφέρει και επειδή και ο ίδιος θα υποφέρει. Αν ωστόσο ο ιεραπόστολος είναι συνειδητό μέλος της εκκλησίας, η χαρά τού είναι οικεία. Δεν μπορώ να φανταστώ έναν άνθρωπο που πάει ιεραποστολή χωρίς χαρά. Χαρά, όχι να πάρει, αλλά να δώσει. Και επειδή δίνει παίρνει κιόλας.

Ο ιεραπόστολος πρέπει να ξέρει ότι δεν πάει να μεταφέρει ιδέες στην ιεραποστολή. Αυτό είναι εύκολο, πλην όμως δεν αρκεί ή είναι και επιζήμιο όταν δεν συνοδεύεται από πολλά άλλα πράγματα. Στην ιεραποστολή φέρνει τον εαυτό του.

Και ασφαλώς η ιεραποστολή δεν είναι παιχνίδι. Έχει πάρα πολλές δυσκολίες. Αν δεν έχεις χαρά γι' αυτό που κάνεις εκεί, γρήγορα θα απελπιστείς και επί της ουσίας δεν έχεις να προσφέρεις κάτι. Πρέπει να σε συνέχει το όραμα της Βασιλείας του Θεού, η προσδοκία της Ανάστασης, πράγματα όχι τόσο αυτονόητα.

Γεώργιος Μπάρλας
Θεολόγος-Φιλόλογος - Συγγραφέας

(Περίληψη της εισηγήσεως της Συνεδρίας την Κυριακή 21 Αυγούστου)

Η εμπειρία μου από το συνέδριο της Ιεραποστολής

Το 25ο Συνέδριο Ιεραποστολής ήταν το πρώτο που συμμετείχα, ενώ η γεύση που μου άφησε ήταν γλυκόπικρη επειδή με έβαλε σε γενικότερους προβληματισμούς για τη ζωή.

Από τη μία μεριά ένιωσα σα να βρίσκομαι σε μία μεγάλη οικογένεια και από την άλλη σε ένα συνέδριο που είχες τόσα να μάθεις και να διδαχθείς. Αυτή η οικογένεια μεγάλωνε από την ενσωμάτωση των αδελφών μας που δεν ήταν στον χώρο της κατασκήνωσης αλλά σε άλλες χώρες και σε άλλες ηπείρους. Αυτό επετεύχθη με τις πολύ παραστατικές και εποικοδομητικές ομιλίες που ακούστηκαν, καθώς και από τους προσκεκλημένους ομιλητές που ο καθένας με τον δικό του τρόπο μάς υπενθύμιζε τον σκοπό για τον οποίον βρισκόμασταν. Μας μετέφεραν έξω από τα σύνορα της Ελλάδας και βιώσαμε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι Χριστιανοί στον υπόλοιπο κόσμο και τον αγώνα που έχει γίνει όλα αυτά τα χρόνια. Επιπλέον, ενημερωθήκαμε σχετικά με τη ζωή των ιεραποστόλων, δηλαδή για το πόσο έχουν αφιερώσει τις ζωές τους σε αυτόν τον αγώνα και πόσα έχουν επιτύχει. Από την άλλη, στεναχωρήθηκα διότι ήρθα αντιμέτωπη με τη σκληρή πραγματικότητα για το τι συμβαίνει στον κόσμο γύρω μου. Συγχρόνως, με προβλημάτισε το γεγονός ότι κάποιοι μάχονται για τη Ζωή, ενώ εγώ, ας πούμε, μάχομαι να επιλέξω το κατάλληλο ρούχο για τις εξόδους μου.

Θα ήθελα, επίσης, να αναφερθώ στη φιλοξενία μας στην κατασκήνωση από τις δεσποινίδες και τα παιδιά του ιδρύματος της Αγίας Ταβιθά, που με πολλή αγάπη και χαμόγελα μας διακονούσαν και μας προσέφεραν ό,τι καλύτερο είχαν. Επίσης, μία αξιοσημείωτη αναφορά θέλω να κάνω και στους διοργανωτές που είχαν φέρει σπουδαίους ομιλητές από όλους τους κλάδους και διοργάνωσαν ένα επιτυχημένο συνέδριο.

Εν κατακλείδι, ήταν μία μοναδική εμπειρία για εμένα που με γέμισε πολλά συναισθήματα και πολλή θέληση. Αυτά με παροτρύνουν προκειμένου να συνεχίσω κι εγώ με περισσότερο ζήλο τον αγώνα μου, ώστε να μπορέσουν να γεμίσουν οι καρδιές όλων των ανθρώπων με την αγάπη του Χριστού μας, καθώς και την ελπίδα Του.

Τέλος, εύχομαι ο Κύριός μας να δυναμώνει όλους τους ιεραποστόλους που βρίσκονται στο πεδίο της μάχης και να συνεχίσουν να είναι παράδειγμα για όλους εμάς!

Ελένη Ευθυμίου
Φοιτήτρια, Εργοθεραπείας στο ΠΑΔΑ

Πρώτη φορά στο συνέδριο Ιεραποστολής

«Κάνω Ιεραποστολή» είναι μια φράση όπου κάπου, κάποτε, την είχα ακούσει. Κάποιος θα σου το πει, όμως εσύ θα καταλάβεις τι σημαίνει; Πολλοί την ακούνε αλλά λίγοι την ξέρουν, πολλοί γνωρίζουν αλλά λίγοι τη ζουν πραγματικά. Εγώ, λοιπόν, ξεκίνησα από αυτήν ακριβώς την ερώτηση. Τι είναι ιεραποστολή; Τι σημαίνει όταν λες ότι κάνεις ιεραποστολή; Και φυσικά, ποιος μπορεί να κάνει ιεραποστολή; (μπορούν όλοι;) Αρχικά, πρέπει να μάθουμε τι σημαίνει η Ιεραποστολή, τι είναι αυτό που ωθεί κάποιους ανθρώπους να αφήσουν τη ζωή που έκαναν μέχρι τώρα, να αφήσουν τα πάντα πίσω τους και να πάνε σε μια άλλη χώρα, σε μια άλλη ήπειρο, για να κηρύξουν τον λόγο του Κυρίου. Η ιεραποστολή είναι μια αποστολή και σύμφωνα με την ετυμολογία της πρόκειται για μια «Ιερή» αποστολή.

Οι πρώτοι ιεραπόστολοι που ξεκίνησαν τη διάδοση του Λόγου του Χριστού ήταν οι ίδιοι οι μαθητές Του. Και αυτή ακριβώς την αποστολή ερχόμαστε εμείς σήμερα να συνεχίσουμε. Πώς θα το κάνουμε αυτό; Θα εκμεταλλευτούμε τις ευκαιρίες που μας δίνονται και φυσικά μία από αυτές είναι ο Πανελλήνιος Χριστιανικός Όμιλος Ορθοδόξου Ιεραποστολής. Ένας σύλλογος-θεσμός που βρίσκεται στο κέντρο, στην καρδιά της Αθήνας. Φέτος είχα την ευκαιρία να παρευρεθώ και εγώ στο 25ο κατά σειρά συνέδριο Ιεραποστολής που οργανώνει αυτός ο σύλλογος και να ακούσω και να γνωρίσω από κοντά αληθινούς ιεραποστόλους. Ο χώρος μάλιστα που φιλοξενεί το συνέδριο όλα αυτά τα χρόνια είναι η κατασκήνωση της Αγίας Ταβιθά, που συνοδεύεται με μεγάλη ιστορία και είναι άμεσα συνδεδεμένη με την ιεραποστολή, καθώς ο άνθρωπος που την έφτιαξε, ο μακαριστός Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κυρός Κωνσταντίνος, είναι αυτός που ίδρυσε και τον Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Όπως και πολλοί άλλοι, είχα και εγώ μια γενική εικόνα του τι είναι ιεραποστολή. Μέσα από το συνέδριο έμαθα για πολλές δράσεις που πραγματοποιούνται στην Αφρική, προσπάθειες μετάδοσης του λόγου του Χριστού στους λαούς που ζουν σε αυτή την ήπειρο. Ήρθα σε επαφή με ανθρώπους όπου η ζωή τους είναι γεμάτη από ιεραποστολή. Ανθρώπους που οι ίδιοι έχουν πάει στις χώρες της Αφρικής και έχουν βρεθεί πρόσωπο με πρόσωπο με τις κακουχίες και τους ανθρώπους της. Ανθρώπους που με ζήλο εργάζονται στον αμπελώνα του Κυρίου, καταβάλλοντας σωματική και ψυχική δύναμη και παρόλα αυτά τα καταφέρνουν και συνεχίζουν.

Ήταν μεγάλη ευλογία που γνώρισα από κοντά τον Επίσκοπο Μπουκόμπας και δυτικής Τανζανίας κ.κ. Χρυσόστομο (Μαϊδώνη), ο οποίος μας μίλησε για το έργο που γίνεται εκεί και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν. Είναι περίεργο να μαθαίνεις πώς ζουν οι άνθρωποι στην Αφρική και να το αντιπαραθέτεις με τις ανέσεις που απολαμβάνουμε εμείς. Μόνο αν βρεθείς εκεί μπορείς να το καταλάβεις. Οι διαφορές είναι ασύλληπτες, είναι δύο διαφορετικοί κόσμοι στην ίδια εποχή. Είθε ο Θεός να τους ενδυναμώνει όλους στη θεάρεστη αποστολή τους!

Ευθυμία Τσεκούρα
Φοιτήτρια Κοινωνικής Εργασίας

Στιγμιότυπα από την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία της Κυριακής, ιερουργούντος του Σεβ. Κυθήρων & Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ. Τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση για τον ιδρυτή του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. μακαριστό Κωνσταντίνο και τους κεκοιμημένους ιεραποστόλους

Αναμνηστική φωτογραφία των συνέδρων

Λόγω ελλείψεως χώρου όλες οι εισηγήσεις και παρουσιάσεις του Συνεδρίου έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας www.ierapostoli.gr & στη σελίδα μας στο Facebook: Πανελλήνιος Χριστιανικός Όμιλος Ορθοδόξου Ιεραποστολής

Μήνυμα του Μητροπολίτη Καμπάλας κ. Ιερωνύμου

Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,
Αθόρυβα αλλά υπεύθυνα συνεχίζουμε το θεάρεστο ιεραποστολικό έργο της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας στην Αφρική. Με τη Χάρη του Θεού μας, με την ευλογία του Πατριάρχου μας κ.κ. Θεοδώρου και κάτω από δύσκολες συνθήκες, από όλες τις πλευρές, ο κόσμος ευαγγελίζεται.

Η Ουγκάντα, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, είναι η κοιτίδα της Ιεραποστολής στην Αφρική, μια θέση μεγάλης ευθύνης. Από αυτή τη Χώρα, και πιο συγκεκριμένα από την Ιερά Μητρόπολη Καμπάλας, σας χαιρετώ και σας εύχομαι ολόψυχα καλή επιτυχία στο Ιεραποστολικό σας Συνέδριο.

Μεγάλο ευχαριστώ για την ιεραποστολική σας προσφορά.

Με αγάπη Χριστού,

† Ο Καμπάλας Ιερώνυμος

Μήνυμα τοῦ Μητροπολίτη Καμεροῦν κ. Γρηγορίου

Πρός:

25° ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤ. ΟΜΙΛΟΥ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καί ἀδελφές Μέλη τοῦ Δ.Σ. χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε,

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐκ καρδίας διά τήν γενομένη τιμή νά ἀπευθύνω χαιρετισμόν εἰς τό 25ον κατά σειράν Συνέδριον, τοῦ ἐγνωσμένου ζῆλου, Ἱεραποστολικοῦ σας Συλλόγου ὑπό τή πεπνυμένην πνευματικήν καθοδήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κηθῦρων κυρίου Σεραφείμ.

Ἡ πορεία τοῦ Ἀποστολικοῦ ἔργου στά Ἔθνη εἶναι, τήν σήμερον, ἐν πολλοῖς ἄγνωστος διάστασις τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας ἡ ὁποῖα στηρίζεται μέν στόν ζῆλο καί τήν ἀντοχήν ἐλαχίστων Ὀρθοδόξων (κληρικῶν τε καί Λαϊκῶν) καί ἀναπτύσσεται μέ τήν σύμπραξιν τῆς Οὐσιαστικῆς Προσπάθειας ὅλων ὑμῶν, οἱ ὁποῖοι, ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας σας κατορθώνετε νά ὑλοποιεῖτε ἀπαιτητικά προγράμματα σέ πολλά Ἱεραποστολικά Κλιμάκια.

Εἶθε ὁ Παντεπόπτης Κύριος νά ἀνταποδώσει ἑκάστω κατά τόν ζῆλον καί τήν καρδίαν αὐτοῦ.

Θά ἤθελα νά ἐπισημάνω κάποια ἐλάχιστα ἐνδεικτικά σημεῖα στήν ἀγάπη σας.

Εἶναι ὡραῖο πράγματι νά ὁμιλοῦμε περί τοῦ Ἀποστολικοῦ ἔργου καί πολλάκις ἀκούγονται πράγματα πολύ διαφωτιστικά ἀπό θεολογικῆς καί πρακτικῆς πλευρᾶς καί ἀκούγονται καί διάφορες διηγήσεις περί τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ σέ λαούς, φυλές καί γλῶσσες.

Ὅμως τό Ἀποστολικό ἔργο ἔχει ἀνάγκη κατ' ἀρχήν ἀπό ἔμψυχο ὑλικό, ἀπό ἐθελοντές κυρίως Κληρικούς καί λαϊκούς οἱ ὁποῖοι θά στέρξουν καί θά βοηθήσουν ἐπιτοπίως τήν συντήρησή του καί ἀνάπτυξίν του.

Εἶναι ζωτικῆς σημασίας νά κατανοήσουμε ὅτι, γιά πολλούς λόγους οἱ ὁποῖοι δέν μποροῦν νά ἐξηγηθοῦν στήν παροῦσα ἐπιστολή ὅτι, εἶναι σχετικά εὔκολο νά βροῦμε κάποια ὁμάδα ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀναζητήσεις ἤ ζοῦν σέ περιοχές ἀπομακρυσμένες καί νά τούς κατηχήσουμε καί νά τούς βαπτίσουμε στήν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία. Ἀλλά τό ἔργο τοῦ ἱεραποστόλου δέν σταματᾶ σ' αὐτό τό σημεῖο. Ἐάν δέν προσέξουμε αὐτές τίς κοινότητες εἶναι πολύ φυσικό νά τίς χάσουμε. Γιά νά μήν γίνει αὐτό, χρειάζονται ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι, θά σταθοῦν κοντά τους σάν τόν Ἀπόστολο Παῦλο μέχρι νά στερεωθεῖ ἡ πίστις των, κι' αὐτό εἶναι ἕνας ἀγῶνας τεράστιος, ἐπίπονος καί χρονοβόρος ἀλλά συγχρόνως μεγαλειώδης στήν ἁπλότητα καί συνάμα πολυπλοκότητά του.

Σᾶς εὔχομαι ὁλοκαρδίως νά εὐοδωθοῦν ὅλοι οἱ σκοποί τοῦ παρόντος 25ου Συνεδρίου καί οἱ καρποί του νά εἶναι εὔχυμοι καί ζωογόνοι γιά τήν πραγματικότητα τοῦ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Εὐαγγελισμοῦ τῶν Ἐθνῶν.

Μετά τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης, εὐχῶν καί εὐλογιῶν

ὁ Καμεροῦν Γρηγόριος

Μήνυμα τοῦ Ἐπισκόπου Ἀρούσας καὶ Κ. Τανζανίας κ. Ἀγαθονίκου

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ & ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΓΟΥΣΑΣ & ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΑΝΖΑΝΙΑΣ

Προς
Τὰ Μέλη τοῦ Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου
Ὀρθοδόξου ἱεραποστολῆς
Εἰς Αθήνας

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Μὲ πολλὴ χαρὰ ἐδέχθην τὴν πρόσκλησή σας νὰ ἀπευθύνω χαιρετισμὸ διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ **25ου Συνεδρίου Ὀρθοδόξου Ἱεραποστολῆς** μὲ θέμα: «**Ὀρθόδοξη Μαρτυρία στὴν Οἰκουμένη**».

Σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ἡ ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους: «***πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη***» (Μτθ. 28, 19) φτάνει στὰ αὐτιὰ λίγων ἀνθρώπων καὶ συγκινεῖ τὶς ψυχὲς πολὺ λιγότερων, ἡ δική σας εὐλογημένη προσπάθεια πλημμυρίζει τὶς ψυχὲς ὅλων τῶν ἱεραποστόλων, κληρικῶν καὶ ἐπισκόπων, μὲ χαρὰ καὶ ἐλπίδα, ὅτι ἡ ἱεραποστολικὴ διακονία τῆς ἁγίας μας Ἐκκλησίας δὲν ἔχει ξεχαστεῖ.

Ἀποτελεῖ μεγάλην παρηγορίαν ἡ αἴσθησις τοῦ προσευχητικοῦ ἐνδιαφέροντός σας καὶ ἡ διαρκὴς ἔκφρασις τῆς ἀγάπης σας, διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀνὰ τὸν κόσμον ἱεραποστολικῆς προσπάθειας.

Εὔχομαι ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς μου, ὁ Πανοικτίρμων Κύριος νὰ εὐλογῇ τὰς ἐργασίας τοῦ παρόντος ἱεραποστολικοῦ συνεδρίου καὶ νὰ χαρίζῃ σὲ ὅλους σας ὑγιείαν καὶ κάθε οὐράνιον εὐλογίαν.

Μετ' ἰδιαζούσης τιμῆς καὶ ἐν Χριστῷ ἀγάπης

Ἐπίσκοπος Ἀρούσας Ἀγαθόνικος

Μήνυμα τοῦ Μητροπολίτη Κινσάσας κ. Θεοδοσίου

ΠΡΟΣ ΤΟ

25ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤ. ΟΜΙΛΟΥ
ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ»
ΑΡΑΧΩΒΗΣ - ΒΟΙΩΤΙΑ

Χαιρετίζουμε τήν διεξαγωγή τοῦ 25ου Συνεδρίου σας μέ τό πάντοτε ἐπίκαιρο θέμα «***ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων***», διότι θά συντελέσει εἰς τήν ἀναζωπύρωση τοῦ χαρίσματος τῆς ἱεραποστολῆς, τό ὁποῖον ὀφείλει κάθε πιστός νά ἀσκεῖ, γιά νά ὑπηρετεῖ τό σχέδιον τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, τῶν ἐγγύς καί τῶν μακράν.

Εἶναι ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων, διότι ἀφ' ἑνός μέν ἀναγγέλλουν τό τέλος τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἁμαρτίας καί τήν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης καί ἀφ' ἑτέρου «ὁ σπουδάζων ἐξαρπάσαι ἀδελφόν ἐκ τῆς φάρυγγος τοῦ διαβόλου μιμεῖται τόν Θεόν» (Ἱερός Χρυσόστομος).

Αὐτό τό ἔργον ἀγωνιζόμαστε, ἐν μέσῳ πολλῶν δυσκολιῶν καί ἀνυπολογίστων δαπανῶν, νά κηρύττεται ὁ Χριστός καί νά ἁπλώνεται ἡ Ὀρθοδοξία εἰς τά βάθη τῆς Ἀφρικῆς. Μπορεῖ οἱ συνθῆκες νά εἶναι γενικῶς ἄθλιες, ἀλλά οἱ καρδιές εἶναι ζεστές καί φλέγονται ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ δέν ὑποστέλλουμε τήν σημαίαν τῆς ἱεραποστολῆς, ἀλλά ἐπιμένουμε νά ἐργαζόμαστε σύμφωνα μέ τήν ἐντολή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Σεῖς νά μήν ἀποκάμετε νά κάνετε τό καλό».

Σᾶς συγχαίρω γιά τήν διοργάνωση τοῦ 25ου Συνεδρίου εὐχόμενος ἡ ψυχή ἐκείνου πού ἀξιώθηκε νά ἀσχολεῖται μέ τήν ἱεραποστολή νά λέγει: «Κύριέ μου, Κύριε, ποιός εἶμαι ἐγώ καί ποιά ἡ οἰκογένειά μου, ὥστε νά μέ ἔχεις ἀγαπήσει τόσο πολύ» (Β΄ Βασιλειῶν 7, 18), γιά νά εὐλογοῦνται οἱ προσπάθειές μας καί εὑρεθοῦμε ὅλοι μας μέσα εἰς τό αἰώνιο καί μακάριο φῶς τοῦ Θεοῦ.

Μετά πατρικῶν εὐχῶν καί ἀπείρων εὐχαριστιῶν

Ὁ ΚΙΝΣΑΣΑΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

Μήνυμα του Ιεραποστόλου Αρχιμανδρίτου Ιωνά Μούρτου

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την ευλογία και την τιμή να μου ζητήσετε να σας γράψω. Σας μεταφέρω την φωνή της εκκλησίας της μακρινής Ταϊβάν, του κινεζικού κόσμου.

Παιδιά μου να θυμάστε, ότι ιεραποστολή δεν είναι κάποιο μικρό διακόνημα της εκκλησίας, αλλά η ίδια η Εκκλησία, δηλαδή το σώμα του Χριστού που μεγαλώνει μέσα στον χώρο και στο χρόνο μέχρι να είναι τα πάντα ο Χριστός.

Ιεραποστολή δεν είναι μόνο η πρακτική βοήθεια προς τους άλλους, σε τρόφιμα ή φάρμακα ή οτιδήποτε άλλο, αν και αυτό είναι πολύ απαραίτητο σε πολλές περιπτώσεις, αλλά είναι το να δώσουμε τον ίδιο το Χριστό, την αγάπη του Χριστού, την θεολογία της εκκλησίας. Εάν ερχόσαστε εδώ στην Ταϊβάν, θα γέμιζε η καρδιά σας λύπη, διότι ενώ οι άνθρωποι είναι τόσο καλοί, έχουν τόσο υψηλή τεχνολογία, και βιοτικό επίπεδο εντούτοις δεν έτυχε να γνωρίζουν το Χριστό. Και είναι ευθύνη δική μας από μία πλευρά. Επίσης είναι και μία πρόκληση για εμάς και καθήκον, το να μπορούμε να βρούμε τους λόγους για τους οποίους θα πειστούν οι αδελφοί μας οι Κινέζοι να γίνουν χριστιανοί. Και αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο, διότι απαιτεί εμείς οι ίδιοι να ψάξουμε να βρούμε γιατί είμαστε χριστιανοί, πώς απαντάμε στις ερωτήσεις των άλλων και στις βαθύτερες απαιτήσεις και αγωνίες της κοινωνίας.

Δεν αρκεί ότι γεννηθήκαμε χριστιανοί, Πολλές φορές ο φανατισμός και ο ενθουσιασμός είναι το άλλο πρόσωπο της αθεΐας. Γι' αυτό σας παρακαλώ, να προσεύχεστε για μας εδώ, για την μακρινή εκκλησία στην Ταϊβάν, και στην περίοδο που βρίσκεστε στην κατασκήνωση να ζήσετε βαθιά τον Χριστό, να εμβαθύνετε τον Χριστό, την πίστη και την παρουσία Του.

Σας ευχαριστώ.

Μετ' ιδιαζούσης τιμής και εν Χριστώ αγάπης

Αρχιμανδρίτης Ιωνάς Μούρτος

Μήνυμα του εφημέριου της ενορίας του Ρουμπάαρε Ουγκάντας π. Αριστοτέλη

Αγαπητοί σύνεδροι της Ορθοδόξου ιεραποστολής, χαίρετε εν Κυρίω!
Σας ευχόμαστε ένα ευλογημένο και δημιουργικό συνέδριο! Η χάρις της Παναγίας να σκεπάσει τον καθένα σας!

Είμαστε σε θέση να σας αναφέρουμε ότι έφτασε η στιγμή που όλοι περιμέναμε, να ξεκινήσει δηλαδή ένας αξιοπρεπής Ναός της Παναγίας Μυρτιδιώτισσας, Αγ. Παϊσίου και Αγ. Πορφυρίου στο Ρουμπάαρε της Ουγκάντα.

Γνωρίζουμε όλοι ότι υπήρχαν και υπάρχουν πολλά εμπόδια, όπως η οικονομική κρίση, ο COVID-19 κτλ, τα οποία καθυστέρησαν το έργο αυτό. Παρόλα αυτά ευλόγησε ο Θεός με τις προσευχές, την προσπάθεια, τις στερήσεις και τον ζήλο όλων σας να ξεκινήσει το έργο. Το έργο έχει μοιραστεί σε στάδια.

Με τη χάρη του Θεού έχει ολοκληρωθεί το πρώτο στάδιο των προκαταρτικών εργασιών. Έχουν ολοκληρωθεί δηλαδή τα σχέδια με τις υπογραφές από την τοπική αρχή και οι νομικές διαδικασίες. Έχουν παρθεί οι άδειες, έγιναν οι μελέτες και οι μετρήσεις του χώρου όπου θα χτιστεί η Εκκλησία.

Τώρα είναι να πάμε στο δεύτερο στάδιο, δηλαδή τον καθαρισμό του χώρου, ο οποίος αντιστοιχεί στα 2.305 ευρώ. Ευχόμαστε ο Θεός να δώσει λύση και τα επόμενα στάδια και τα έργα να πάνε κατ' ευχήν!

Ευχαριστούμε θερμά όλα τα μέλη της Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής για τη στήριξη. Ο Θεός να σας ευλογεί πάντοτε!

Σας έχουμε στις προσευχές μας! Να έχετε υγεία και ένα όμορφο συνέδριο!

Η Χάρις Της Παναγίας να μας σκεπάζει όλους!

Με εκτίμηση και σεβασμό

π. Αριστοτέλης Asiimwe *και*
Πρεσβυτέρα Μαγδαληνή Νακανουάγκι

Θερμά συγχαρητήρια για την επαναλειτουργία του Συνεδρίου μετά την ταλαιπωρία της «πανδημίας».

Λυπούμαι που δεν είμαι παρών.

Με τις ευχές για την επιτυχία και αυτού του Συνεδρίου, θέλω να αναφερθώ στη μεγάλη Ιεραποστολική μορφή του άρτι κοιμηθέντος μακαριστού Μητροπολίτου Πισιδίας και πνευματικού πατρός των Κορεατών.

Είναι χαρακτηριστική η αναφορά του σημερινού Μητροπολίτου Κορέας π. Αμβροσίου, ο οποίος αναφερόμενος στον μακαριστό πλέον, όσο εκείνος ήταν εν ζωή, διεκήρυσε (ο π. Αμβρόσιος) ότι: ο Πισιδίας Σωτήριος και πρώην Κορέας ήταν ο μεγαλύτερος εν ζωή Ιεραπόστολος.

Ο μακαριστός να ευλογεί και το παρόν Συνέδριο και να εμπνέει όλους τους απανταχού θυσιαστικά εργαζόμενους Ιεραποστόλους.

Με σεβασμό και ευχές στο Συνέδριο

Πρωτοπρεσβύτερος Ελευθέριος Χαβάτζας

Ἀθῆναι τῇ 19/8/2022

Σεβασμιώτατε
Ἐρίτιμε κ. Πρόεδρε
Κυρίες καὶ Κύριοι Σύνεδροι,

Χαιρετίζω πάνυ ἀσμένως τε καὶ εὐφροσύνως τὴν πνευματικὴν σύναξιν τῶν μελῶν καὶ τῶν φίλων τῆς Πανελληνίου Ὀρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολής. Εἰς καιροὺς χαλεποὺς αἱ πνευματικαὶ συνάξεις ἀποτελοῦν τρανὴν ἀπόδειξιν τῆς προσηλώσεώς σας εἰς ἀξίας καὶ ἀρχάς, κινητηρίους δυνάμεις παντὸς ἔργου ἀγαθοῦ, ἰδιαιτέρως εἰς τὸν εὐαίσθητον χῶρον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολής.

Ἐγκαρδίως εὔχομαι ὑμῖν τε καὶ τοῖς καθ' οἱοδήποτε τρόπον συνεργαζομένοις μεθ' ὑμῶν ὑγείαν κατ' ἄμφω καὶ ἀρίστην ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου σας.

Μετὰ τιμῆς ἐξαιρέτου

Κωνσταντῖνος Γ. Νιάρχος
Καθηγητὴς Φιλοσοφίας Φιλοσοφικῆς Σχολῆς
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικόν και Καποδιστριακόν Πανεπιστήμιον Αθηνών
ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ 1837

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΙΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ & ΒΥΖ. ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ Θ΄ ΑΙ. –ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
& ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΠΟΛΗ, 07-08-2022

Αγαπημένοι Συνοδοιπόροι, Έστω και αν δεν καταφέραμε να είμαστε σωματικά παρόντες, θέλουμε ως πραγματικά αδέλφια εν Χριστώ, που μοιραζόμαστε **την ίδια αγάπη για την Ιεραποστολή**, η οποία δεν είναι κάτι εξωτικό αλλά η ίδια **η αποστολή** της Εκκλησίας, να χαιρετίσουμε τη διοργάνωση του Συνεδρίου σας. Πραγματοποιείται τούτες τις τόσο γλυκές Αυγουστιάτικες μέρες κάτω από την πανσέληνο μέσα στη Φύση. Αυτή (η Φύση) αποτελεί μία εναλλακτική Βίβλο του Θεού, όπως έμψυχος Βίβλος είναι και η Θεοτόκος, η οποία επίσης μιλούσε κατεξοχήν με τη Σιωπή της.

Το Συνέδριο οργανώνεται σε μία πολύ κρίσιμη περίοδο, το έτος 1 μετά τον Κορωνοϊό, ο οποίος μαζί με την κυριαρχία των Αλγορίθμων, έχει σημάνει μία μοναδική Τομή στην Ιστορία. Δεν είναι μόνον η κοινωνική αποστασιοποίηση, αλλά κυρίως **η Κατάθλιψη** η πανδημία των Ημερών μας. Η τελευταία διαρκώς επιδεινώνεται **από την στιγμιαία Απόλαυση,** που προσφέρουν οι «μηχανές» ιδίως στα νέα παιδιά, τα οποία ζούνε σε μία σφαίρα παράλληλη της πραγματικής, χωρίς να έχουν εξοπλιστεί με τα κατάλληλα εργαλεία ΩΣΤΕ να φιλτράρουν τον όγκο της Πληροφορίας και να αντιστέκονται στη σαγήνη της επεξεργασμένης συνήθως Εικόνας.

Η συγκεκριμένη Εποχή είναι όμως ταυτόχρονα και η πλέον ιδανική για Μαρτυρία. Πλέον κάποιος **δεν γεννιέται αλλά γίνεται συνειδητά Χριστιανός,** αναζητώντας μια αληθινή Κοινότητα απεξάρτησης και ψάχνοντας απεγνωσμένα ένα **ζωντανό Μοντέλο – Πρότυπο,** που θα σηκώσει πάνω του τις αμέτρητες ενοχές και τους φόβους του για να τον αγκαλιάσει όπως ο Πατέρας τον άσωτο Γιο. Εμείς, που ίσως μοιάζουμε με τα μεγάλα παιδιά της Παραβολής, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι εκτός από τη θεία Λειτουργία, την Ευχαριστία, υπάρχει η **Λειτουργία <u>πριν</u> τη Λειτουργία** και η **Λειτουργία <u>μετά</u> τη Λειτουργία**. Υπάρχει δηλαδή πριν τη θεία Κοινωνία, η συνΧώρεση του άλλου, όπως αυτός αυθεντικά είναι και όχι όπως εμείς τον επιθυμούμε, και ταυτόχρονα υπάρχει **μετά τη Λειτουργία** η Μαρτυρία της αγάπης, που νοιώσαμε τόσο απλόχερα από τον Πατέρα και τον Μεγάλο πρωτότοκο Αδελφό μας. Κανείς δεν ζει Ανάσταση εάν

δεν ανάψει με τη λαμπάδα του, τη λαμπάδα κάποιου άλλου. Κανείς δεν θεωρείται ότι απεξαρτήθηκε πλήρως από τις ουσίες, εάν δεν βοηθήσει και κάποιον άλλον να απεξαρτηθεί. Κανείς δεν είναι μαθητής του Χριστού, αν δεν είναι ταυτόχρονα απόστολος. Άλλωστε και σήμερα ο κόσμος είμαστε (και δεν είναι) ειδωλολάτρες χειρότερα από την προχριστιανική Εποχή. Άραγε το Facebook δεν είναι ουσιαστικά μια Κοινότητα ειδωλολατρών, που με ποικίλους τρόπους (όλοι μας, ακόμη και εμείς οι «Πιστοί») προβάλλουμε και λατρεύουμε το μακιγιαρισμένο Εγώ μας;

Η Μαρτυρία του Χριστού δεν γίνεται (πάντα) με λόγια και ιδίως όταν χρησιμοποιούμε ξύλινη γλώσσα. Η **Γερόντισσα Γαβριηλία** στις Ινδίες μέχρι σήμερα είναι αγαπητή, ίσως περισσότερο και από τη Μητέρα Τερέζα, διότι μίλησε για τον Χριστό χωρίς να κάνει ούτε ένα λεπτό Κήρυγμα. Κι όμως συνομιλούσε (που σημαίνει κοινωνούσε τους άλλους) τόσο με το άγγιγμα και την αγκαλιά, που είναι τόσο θεραπευτικά, όσο με το δάκρυ, το χαμόγελο και την προσευχή. Το ίδιο στη μακρινή Κορέα και ο Σεβ**. Σωτήριος Τράμπας,** ο οποίος πρόσφατα αποδήμησε στον Ουρανό. Ο **Απόστολος Παύλος** αντί να κάνει Κήρυγμα και Θαύματα στην Αθήνα, συζητούσε-διαλεγόταν καθημερινά και μάλιστα στην Αγορά, αξιοποιώντας ακόμη και κάτι «ακάθαρτο», που για έναν ευλαβή θα ήταν άκρως δαιμονικό: το βωμό προς τιμήν του μεγάλου Άγνωστου· είμαι βέβαιος ότι σήμερα θα αξιοποιούσε μοναδικά τα «σύμβολα» της Διαφήμισης και τα logos των Μεγάλων Εταιρειών, όπως το Κομμένο Μήλο της Mac. Πάντα στη θεϊκή Οικονομία «οι τοις άστροις λατρεύοντες» καθοδηγούνται από έναν Αστέρα, καθώς ο Θεός της Εξόδου συνομιλεί στη «γλώσσα» μας και σαρκώνεται στον Κόσμο, όπου τίποτε δεν είναι «άσπρο-μαύρο».

Πραγματικά ζηλεύουμε τον Σύλλογό σας για τα νέα Παιδιά, που μοιράζονται με τόσα χαμόγελα και μελωδίες το Όραμά μας και προσευχόμαστε στον αγαπημένο Χριστό σε αυτό το Συνέδριο σε τούτη την κρίσιμη Εποχή να σημάνετε για όλους μας **μια επανεκκίνηση. Είναι ο κατάλληλος Καιρός, η μοναδική δηλ. ευκαιρία, μετά την πολλαπλή Κρίση,** όλοι να ανακαλύψουν-ανακαλύψουμε **έναν Χριστιανισμό**, ο οποίος, όπως έλεγε και ο πατήρ Αλέξανδρος Σμέμαν, δεν φέρνει καινούργια πράγματα αλλά **κάνει τα πάντα Καινούργια**, διότι θωρεί τα πάντα όχι μέσα από τον φιλτραρισμένο Φακό της Επικαιρότητας αλλά από την Οπτική της Ανάστασης του αληθινά Καινούργιου Προσώπου στην Ιστορία, που είναι ο Ιησούς Χριστός, Αυτός θα βρίσκεται ανάμεσά σας όλες αυτές τις μέρες για να χαριτώνει τις σκέψεις και να μας εμπνέει σε νέες προσεγγίσεις μέσω του Παρηγορητή-Παρακλήτου. Αναμένουμε λοιπόν με πολλή λαχτάρα τους καρπούς του Συνεδρίου ώστε να συστρατευθούμε στον ωραίο Αγώνα.

Σωτήριος Δεσπότης
Καθηγητής Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκειολογίας, ΕΚΠΑ
Θ Πρόεδρος του Πατριαρχικού Ιδρύματος Ορθοδόξου Ιεραποστολής στην Άπω Ανατολή

Δημήτριος Μ. Σπαρτινός «Μακαρία ἡ ὁδός...»

Ο αείμνηστος Δημήτριος Σπαρτινός κατά τη διακονία του στον Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Ο Δημήτριος Μ. Σπαρτινός γεννήθηκε στην Πάτρα στις 2 Ιουνίου του 1928. Ο πατέρας του, Μιλτιάδης Σπαρτινός, κοσμεί το πάνθεον των ηρώων των Βαλκανικών πολέμων, ως Υποστράτηγος του Ελληνικού Στρατού. Ευλόγως λοιπόν, ο μικρός Δημήτριος ανδρώνεται μαθαίνοντας να αγωνίζεται για τα προσφάτως λοιδωρούμενα υψηλά ιδανικά της οικογένειας και της πατρίδος. Παράλληλα, από παιδί αναπτύσσει εδραία επιθυμία προσφοράς στους συνανθρώπους του, υιοθετώντας τη βαθειά και άδολη ορθόδοξη πίστη και ευσέβεια της νησιώτισσας μητρός του Μαρούσας, το γένος Σταυράκη. Η εφηβεία, τον βρίσκει στα δύσκολα χρόνια της κατοχής και παρά τις δυσκολίες δεν εγκαταλείπει το Γυμνάσιο και την αγάπη του για σπουδές. Με το τέλος της κατοχής και την αποφοίτηση του μετ΄ επαίνων από το τότε οκτατάξιο Γυμνάσιο, μεταβαίνει στη Θεσσαλονίκη στην προσπάθειά του να συνεχίσει τις σπουδές του στην Ιατρική Στρατιωτική Σχολή. Μια αμφίβολη διάγνωση φυματίωσης, μαζί με την οικονομική δυσπραγία της εποχής, του στερεί αυτή τη δυνατότητα. Υπηρετεί ωστόσο πιστά και με υψηλότατο φρόνημα στον Ελληνικό Στρατό ως Έφεδρος Αξιωματικός του Μηχανικού, λαμβάνοντας μέρος σε πλείστα τεχνικά έργα της εποχής και αποκομίζοντας πλούσια διοικητική εμπειρία.

Το 1956 νυμφεύεται την Πηνελόπη Χρυσάφη, κόρη μεταναστών στην Αφρική και μεταβαίνει μαζί της στην ακμάζουσα ελληνική κοινότητα του Σουδάν, όπου και δημιουργεί την οικογένειά του, εργαζόμενος με επιτυχία στο εμπόριο. Για τα επόμενα 10 χρόνια διαμένει εκεί, έχοντας την ευκαιρία να γνωρίσει από κοντά τις δύσκολες συνθήκες υλικής πενίας και πνευματικής δίψας των αδελφών μας εν Αφρική. Τα χρόνια αυτά, μπαίνουν οι βάσεις για την μετέπειτα εθελοντική και γεμάτη προθυμία υπηρεσία στις τάξεις της εν Ελλάδι Εξωτερικής Ιεραποστολής. Το 1965 αναγκάζεται να επιστρέψει με τη σύζυγό του και τα τρία πρώτα του παιδιά στην Ελλάδα. Στη μετέπειτα επαγγελματική του ζωή και με συνεχείς επιμορφώσεις σε Ελβετία, Αγγλία και Δανία, εργάζεται με υπευθυνότητα σε διοικητικές θέσεις γνωστών και πρωτοπόρων εταιρειών του ιδιωτικού τομέα, όπου πάντα αφήνει το φωτεινό στίγμα ανθρώπου ακεραίου, έντιμου συνομιλητή και πολύτιμου φίλου και συνεργάτη.

Η γνωριμία του με τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φαναριοφερσάλων Κων-

σταντίνο και τον Μακαριστό Αρχιμανδρίτη π. Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο, σφραγίζει την πνευματική του πορεία. Γνωρίζει από κοντά και συνδέεται συναισθηματικά και βιωματικά με το ευρύ και άοκνο ιεραποστολικό και κοινωνικό έργο του Σεβασμιωτάτου, προσφέροντας ακούραστα τις υπηρεσίες του στις κοινότητες της Ορθοδόξου Εξωτερικής Ιεραποστολής.

Στις 19 Ιουλίου ε.ε. φεύγει από την ζωή πλήρης ημερών, μετά από σύντομη νοσηλεία στο νοσοκομείο και με το εφόδιο της Θείας Μετάληψης να οχυρώνει το ταξίδι του στην αιωνιότητα. Ο θάνατός του έφερε λύπη μαζί με αναστάσιμη ελπίδα, στη σύζυγο του, στα 4 παιδιά του και στα 5 εγγόνια του, καθώς και σ' όλους τους φίλους του και συνεργάτες.

Ως ελάχιστο αντίδωρο ευγνωμοσύνης οι συνεργάτες του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. σημειώνουν τα εξής:

Η παρουσία του όλα τα χρόνια που υπηρέτησε στον χώρο του Π.Χ.Ο.ΟΙ. υπήρξε αξιοπρεπής, με διάκριση και με πολλή αγάπη για όλους τους συνεργάτες και και φίλους. Διετέλεσε Πρόεδρος, Αντιπρόεδρος και Ταμίας του Δ.Σ.Ήταν πρότυπο καλού συζύγου, στοργικού πατέρα, λατρεμένου παππού, αξιαγάπητου φίλου και συνεργάτη. Παράδειγμα προς μίμηση. Απλός άνθρωπος. Αληθινός Χριστιανός. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που τον σκεπάζει.

Αιωνία του η Μνήμη!

ΔΩΡΕΕΣ ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ 01/04/2022 ΕΩΣ 30/06/2022

Υπέρ σκοπών Ιεραποστολής από 01/04/2022 έως 30/06/2022	Ποσό
Αγγελή Βάνα	20,00 €
Αγοραστού Δήμητρα	20,00 €
Αδαμοπούλου Ελένη	50,00 €
Αδαμοπούλου Ευαγγελία	50,00 €
Αθανασόπουλος Αθανάσιος	50,00 €
Αναστασίου Δέσποινα	30,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	30,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	50,00 €
Ανώνυμος	100,00 €
Ανώνυμος	400,00 €
Ανώνυμος	31,27 €
Αποστολόπουλος Νικόλαος	50,00 €
Ασπιώτης Νικόλαος	40,00 €
Βαρλαμής Νεοπτόλεμος	50,00 €
Βεριγάκης Κωσταντίνος	15,00 €
Βήχα Ευαγγελία	20,00 €
Βίτσιος Δημήτριος	60,00 €
Βογέα Αθηνά	150,00 €
Βολέλης Νικόλαος	20,00 €
Βουλοδήμος Σπύρος	15,00 €
Γιάγκου Μάρθα	30,00 €
Γιαννακόπουλος Χρήστος	120,00 €
Γιαννακοπούλου Μαρία	50,00 €
Γκίνη Μαρίνα	90,00 €
Γκούσκου Γεωργία	50,00 €
Διλιντά Ειρήνη	20,00 €
Δούβλης Αριστείδης	30,00 €
Ζαρκίνου Χατζίκου Λαμπρινή	20,00 €

ΔΩΡΕΕΣ ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

Θεοδόση Ελένη	100,00 €
Θεοχάρη Ιωάννα	30,00 €
Ιερά Μονή Αγίου Νεκταρίου	20,00 €
Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας	100,00 €
Καλαθά Φωτεινή	50,00 €
Καραβοκύρης Αριστοτέλης	4,73 €
Καραγιάννη Ελπίδα	200,00 €
Καραθανάση Μαρία	30,00 €
Καρύδης Προκόπης	60,00 €
Κιουλαφά Αναστασία	50,00 €
Κοκκίνη Αλεξάνδρα	500,00 €
Κουταντού Όλγα	100,00 €
Κοψίνης Χαράλαμπος	100,00 €
Κωσταντίνου Βασίλεια	100,00 €
Κωσταντίνου Μιχάλης	100,00 €
Μαζαράκη Ευαγγελία	50,00 €
Μάϊνας Χάρης	100,00 €
Μακρυά Ευαγγελία	20,00 €
Μελισσαρόπουλος Απόστολος	100,00 €
Μιχαλακίδης Ιωάννης	200,00 €
Μορφονιός Αλέξανδρος	40,00 €
Μπακάλης Λουκάς	20,00 €
Μπασούκου Μαρία	30,00 €
Μπογέα Αθηνά	175,00 €
Νταλάκα Βασιλική	50,00 €
π. Γεώργιος Καλπούζος	500,00 €
Παναγιωτοπούλου Αφροδίτη	200,00 €
Παπαλάμπρος Χρήστος	20,00 €
Παπανικολάου Ιωάννης	20,00 €
Παπανικολάου Παναγιώτης	50,00 €
Παπαπαναγιώτου Κλεανθία	50,00 €
Πρωτονοτάριου Βάγια	20,00 €
Ρουμπακιώτης Δημήτριος	30,00 €
Ρούσσος Αλέξανδρος	50,00 €
Σαλταπίδα Ειρήνη	50,00 €
Σαμαρτζής Παύλος	30,00 €
Σκλαβενίτη Αριστέα	30,00 €
Σπίθας Βασίλειος	100,00 €
Σύρου Βασιλική	40,00 €
Τσολάκης Παναγιώτης	30,00 €
Χατζηανέστης Ιωάννης	346,00 €
Ψηλολίχνου Ελένη	50,00 €

Υπέρ Ανεγέρσεως Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας από 01/04/2022 έως 30/06/2022	Ποσό
Ανώνυμος	30,00 €
Ανώνυμος	94,00 €
Ανώνυμος	10,00 €
Βασιλπά Παρασκευή	30,00 €
Βασιλπάς Γεώργιος	20,00 €
Ζώνα Σταυρούλα	50,00 €
Ι. Μονή Αγίας Παρασκευής	100,00 €
Καγιάς Λουκάς	10,00 €
Καμπνάρη Αικατερίνη	50,00 €
Καρλαύτη Ειρήνη	10,00 €
Κοντού Άννα	50,00 €
Κωστούλας Χρήστος	20,00 €
Παπαχρήστου Αθανάσιος	30,00 €
Πλιάκα Άννα	25,00 €
Ράπτη Μήνα	20,00 €
Σανιδάς Σωτήριος	50,00 €
Σωτήρχου Αικατερίνη	20,00 €
Τρακανιάρη Αναστασία	50,00 €

Εις Μνήμην από 01/04/2022 έως 30/06/2022	Ποσό
Ανώνυμος εις μνήμην Σοφίας	50,00 €
Γαϊτανάρη Μαίρη εις μνήμην Θεοδώρου	50,00 €
Ζώνα Σταυρούλα εις μνήμην Μενελάου	20,00 €
Θεοδόση Ελένη εις μνήμην Αντωνίου	100,00 €
Θυγατέρα Φαίδρας Κοντοδήμου εις μνήμην μητρός Φαίδρας	50,00 €
Νικολετοπούλου Παναγιώτα εις μνήμην γονέων και συγγενών, Πέτρου, Στεφανίας και συγγενών	20,00 €
Σκατζής Θεοφάνης εις μνήμην Θωμά -Βασιλείου	20,00 €
Στριμπής Δημήτριος εις μνήμην Βασιλείου, Φανής, Στυλιανής πάππου προς πάππου	50,00 €

Συνδρομές μελών Π.Χ.Ο.Ο.Ι. από 01/04/2022 έως 30/06/2022	Ποσό 40,00 €

- **25ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής**
  Προσφώνησις Συνέδρων και έναρξις Συνεδρίου Π.Χ.Ο.Ο.Ι. υπό Σεβ. Κυθήρων Σεραφείμ 3
  Καλωσόρισμα Συνέδρων – Χαιρετισμός της Προέδρου του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 6
  Ιδιαίτερη ευλογία η παρουσία του Σεβ. Μητροπολίτου Θηβών & Λεβαδείας κ.κ. Γεωργίου στο Συνέδριό μας 9
  Ιεραπόστολος στο Συνέδριό μας! 10
  «*Εαυτούς Χριστώ αναθέμενοι*» (Ε΄Ωδή Όρθρου Μ. Πέμπτης): *Οι πατερικές συντεταγμένες για την κατά Χριστόν πλοήγηση των εναγγελιζομένων τη Βασιλεία του Θεού*..... 12
  "Φωτεινός Φάρος" Ορθοδοξίας η ανέγερση σχολείου στη παραγκούπολη του Κρού Μπέι στη Σιέρρα Λεόνε 15
  Οι αναμνήσεις μου από τόν Ιεράρχη Ιεραπόστολο Μητροπολίτη Πισιδίας κυρό Σωτήριο Τράμπα 18
- **Ανοιχτό παράθυρο στην Ιεραποστολή**
  Έναρξη εργασιών του ιερού ναού Παναγίας Μυρτιδιώτισσας και των Αγίων Παϊσίου και Πορφυρίου στο Ρουμπάαρε της Ν.Δ. Ουγκάντα 20
- **25ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής**
  Η χαρά ως χριστιανική ιδιότητα και ως εφόδιο για την ιεραποστολή..... 22
- **Άνοιγμα Νεανικής Καρδιάς**
  Η εμπειρία μου από το συνέδριο της Ιεραποστολής 24
  Πρώτη φορά στο συνέδριο Ιεραποστολής 25
- **25ο Συνέδριο Ορθοδόξου Ιεραποστολής**
  Στιγμιότυπα από την Αρχιερατική Θεία Λειτουργία..... 26
- **Μηνύματα Ιεραποστόλων στο Συνέδριο**..... 27
- **Μηνύματα απόντων συνεργατών Π.Χ.Ο.Ο.Ι. στο Συνέδριο** 33
- **Εξόδιοι λόγοι – Κοιμηθέντες**
  Δημήτριος Μ. Σπαρτινός. «*Μακαρία ἡ ὁδός...*» 36
- **Δωρεές φίλων και συνεργατών**.....37

Εξώφυλλο:
Η αφίσα του συνεδρίου - Σχεδιασμός και επιμέλεια: κ. Ελένη Μαυρίδη, Μέλος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Οπισθόφυλλο:
Πίνακας Ζωγραφικής της συνεργάτιδος από τη Λιβαδειά κ. Γεωργίας Μπουλμπασά-Βάγγου

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Τρυγόνος 3 (Ανω Κυψέλη)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)
www.ierapostoli.gr
Το E-mail της Ιεραποστολής είναι:
mail.ierapostoli@gmail.com
Facebook:
Πανελλήνιος Χριστιανικός Όμιλος Ορθοδόξου Ιεραποστολής

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Οδός Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη) 113 64 Αθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας.

Στείλε και ΕΣΥ ονοματεπώνυμο και πλήρη διεύθυνση νέου αναγνώστου που θα λαμβάνει τον «Ιεραποστολικό Ταχυδρόμο» ΔΩΡΕΑΝ

Τό Άγιο Πνεύμα, όταν δει την καρδιά μας αγνή, έρχεται και κατοικεί μέσα μας, γιατί αγαπάει την αγνότητα γι' αυτό και παρουσιάσθηκε σαν περιστέρι.

Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης